

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Агрономічний факультет

Кафедра виноградарства та плодощовівництва

**СТАНДАРТИЗАЦІЯ, УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ І
СЕРТИФІКАЦІЯ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА**

Збірник тестових завдань для підсумкового контролю знань студентів
агрономічного факультету спеціальності 8.09010101 «Агрономія»
ОКР «Магістр»

Миколаїв

2012

УДК 633/635:006

ББК 41/42:30ц

С 77

Друкується за рішенням науково-методичної ради Миколаївського державного аграрного університету від 28.03.2011 р., протокол № 7.

Укладачі:

І. Д. Дудяк – кандидат с.-г. наук, завідувач кафедри виноградарства та плодовоовочівництва, Миколаївський державний аграрний університет;

Н. В. Нікончук – кандидат с.-г. наук, доцент кафедри виноградарства та плодовоовочівництва, Миколаївський державний аграрний університет.

Рецензенти:

О. М. Дробітько – кандидат с.-г. наук, голова правління ФГ «Олена» Братського району Миколаївської області;

О. А. Коваленко – кандидат с.-г. наук, завідувач кафедри рослинництва та садово-паркового господарства, Миколаївський державний аграрний університет.

© Миколаївський державний аграрний університет, 2012

ЗМІСТ

ВСТУП	3
Одновибіркові тести	7
Багатовибіркові тести	45
Рекомендована література	89

ВСТУП

В умовах розвитку міжнародної торгівлі і споріднених їй видів діяльності, успіх окремих підприємств та галузей економіки на зовнішньому і внутрішньому ринках повністю залежить від того, наскільки їх продукція або послуги відповідають стандартам якості. Тому проблема забезпечення і підвищення якості продукції актуальна для всіх країн і підприємств. Від її вирішення в значній мірі залежить успіх і ефективність національної економіки. При цьому необхідно враховувати те, що підвищення якості продукції – задача довгострокова і безперервна. Рівень якості продукції не може бути постійною величиною. Вироби залишаються технічно прогресивними, зручними, красивими, модними до тих пір, доки їм на зміну не прийдуть нові, ще більш досконалі, що обумовлено науково-технічним прогресом в науці і техніці. Але на кожному часовому етапі якість продукції повинна бути оптимальною, тобто такою, що максимально задовольняє потреби споживачів при відносно мінімальних затратах на її досягнення.

З розвитком науково-технічного прогресу проблема якості не спрощується, а, навпаки, стає складнішою. Тому вирішувати її традиційними методами, тобто лише шляхом контролю якості готової продукції, практично неможливо. Повинен бути комплексний, системний підхід, реалізація якого можлива лише в рамках системи управління якістю. Відомий американський спеціаліст Едвард Демінг ще, в 1950 р. писав, що на 55 % вирішення проблеми якості залежить не від людей, а від системи управління якістю.

Значну роль в підвищенні якості продукції відіграють стандарти, які є організаційно-технічною основою систем якості. На перших порах мала місце практика внесення в контракти вимог до систем якості, що доповнювали вимоги до продукції, а також до перевірки систем якості на підприємстві у виробника. Для регулювання процесу перевірки систем якості в ряді країн (США, Канада, Великобританія та інших) були створені національні стандарти, що встановлюють вимоги до систем якості, а в 1987 р. Міжнародною організацією із стандартизації ІСО були розроблені і впроваджені міжнародні стандарти серії 9000, доповнені в подальшому стандартами серії 10000, які сконцентрували досвід управління якістю, нагромаджений в різних країнах, і в багатьох із них були запроваджені як національні.

«Стандартизація, управління якістю і сертифікація продукції рослинництва» одна з основних дисциплін спеціалізації, що викладається на 5-му курсі денної форми навчання студентів спеціальності 8.09010101 «Агрономія» ОКР «Магістр».

Метою навчальної дисципліни є надання майбутнім спеціалістам агрономічного профілю спеціалізації "Технологія переробки і зберігання продукції рослинництва" необхідних знань із стандартизації, управління якістю і сертифікації продукції рослинництва.

Основні завдання:

- вивчити основні стандарти, що поширюються на продукцію рослинництва;
- оволодіти основами сертифікації продукції рослинництва;
- навчитися управляти якістю продукції рослинництва;

- підготувати спеціалістів сільськогосподарського виробництва, які володіють знаннями стандартизації, управління якістю і сертифікації продукції рослинництва.

Об'єм дисципліни складає 108 годину або 3 кредити, в тому числі 18 – лекційних, 34 – практичних і 56 годин – самостійних занять.

Наведені нижче тести розраховані на проведення підсумкового тестового контролю знань студентів (екзамену) з навчальної дисципліни «Стандартизація, управління якістю і сертифікація продукції рослинництва».

ОДНОВИБІРКОВІ ТЕСТИ

1.	Становлення національної системи стандартизації в Україні розпочалось у	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1922 р. 2. 1972 р. 3. 1982 р. 4. 1992 р. 5. 2002 р.
2.	Перші стандарти ґрунтувалися на правових нормах	<ol style="list-style-type: none"> 1. Декрету Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію та сертифікацію» 2. Правового Кодексу 3. Правилах ІСО 4. Стандартизації 5. Постанови Верховної Рада
3.	Основні завдання комплексу основоположних стандартів національної стандартизації і його структуру наведено в	<ol style="list-style-type: none"> 1. ДСТУ 1.0:2000 2. ДСТУ 1.0:2001 3. ДСТУ 1.0:2003 4. ДСТУ 5.0:2003 5. ДСТУ 7.0:2003
4.	Метою розроблення комплексу основоположних стандартів є	<ol style="list-style-type: none"> 1. Створювати стандарти 2. Установити вимоги до національної стандартизації та правил її функціонування 3. Контроль за стандартизацією 4. Розповсюдження стандартів 5. Гармонізація стандартів
5.	Документом, у якому відповідно до прийнятих ознак класифікації та методів кодування об'єкти класифікації розподілено на угруповання і цим угрупованням надано коди є	<ol style="list-style-type: none"> 1. Каталог 2. Реєстр 3. Класифікатор 4. Стандарт організації 5. Вид нормативного документа
6.	Систематичним зводом, який дає змогу віднайти кожен об'єкт і певну	<ol style="list-style-type: none"> 1. Реєстр 2. Стандарт організації 3. Вид нормативного документа

	познаку відповідно до прийнятих правил його укладання є	4. Класифікатор 5. Каталог
7.	Офіційним документом, до якого вносять інформацію про об'єкти реєстрації згідно з правилами його ведення та надавання кожному об'єктові реєстраційного номера є	1. Реєстр 2. Стандарт організації 3. Вид нормативного документа 4. Класифікатор 5. Каталог
8.	Стандарт, прийнятий суб'єктом стандартизації іншого рівня, ніж національний орган стандартизації, на підставі поєднання виробничих, наукових, комерційних та інших спільних інтересів називається	1. Стандарт організації 2. Реєстр 3. Каталог 4. Вид нормативного документа 5. Класифікатор
9.	Певний складник розподілу документів відповідно до специфіки об'єктів та аспектів стандартизації є	1. Реєстр 2. Вид нормативного документа 3. Класифікатор 4. Каталог 5. Стандарт організації
10.	Установлення положень, що забезпечують відповідність об'єкта стандартизації своєму призначенню та безпечність його щодо життя чи здоров'я людей, тварин, рослин, а також майна й охорони природного довкілля, що створюють умови для раціонального використання усіх видів	1. Мета стандартизації 2. Завдання стандартизації 3. Стандарт 4. Організація з стандартизації 5. Об'єкт стандартизації

	національних ресурсів, що сприяють усуненню технічних бар'єрів у торгівлі та підвищують конкурентоспроможність продукції, робіт та послуг до рівня розвитку науки, техніки і технологій є	
11.	Продукція, процеси та послуги, зокрема матеріали, їхні складники, устаткування, системи, їхня сумісність, правила, процедури, функції, методи чи діяльність є	<ol style="list-style-type: none"> 1. Метою стандартизації 2. Завданням стандартизації 3. Стандартом 4. Організацією з стандартизації 5. Об'єктом стандартизації
12.	Порядок щодо застосування і розроблення стандартів для забезпечення потреб державної безпеки та мобілізаційної готовності визначають	<ol style="list-style-type: none"> 1. Верховна Рада 2. Кабінет Міністрів 3. Центри стандартизації 4. Центральні органи виконавчої влади відповідно до покладених на них функцій 5. Держспоживстандарт
13.	У разі, коли розроблення проекту стандарту неможливо завершити як стандарт за умов установлених ДСТУ 1.2, його оформляють як	<ol style="list-style-type: none"> 1. Технічний звіт 2. СОУ 3. ДСТУ 4. ТУ 5. НД
14.	НД на різні суб'єкти господарювання та їхніх об'єднань розробляють на	<ol style="list-style-type: none"> 1. Фізичні величини 2. Процеси 3. Послуги 4. Деталі 5. Продукцію, процеси та послуги, використовувані на власні потреби
15.	Замовниками робіт зі стандартизації за кошти Державного бюджету	<ol style="list-style-type: none"> 1. Верховна Рада 2. Кабінет Міністрів 3. Центральні органи виконавчої

	України є	влади 4. Профспілки 5. Держспоживстандарт
16.	Вимоги до побудови, викладу, оформлення та змісту національних НД установлює	1. ДСТУ 1.3 2. ДСТУ 1.5 3. ДСТУ 1.7 4. ДСТУ 1.9 5. ДСТУ 1.10
17.	Правила і методи приймання міжнародних і регіональних стандартів як національних, установлює	1. ДСТУ 1.3 2. ДСТУ 1.5 3. ДСТУ 1.7 4. ДСТУ 1.9 5. ДСТУ 1.10
18.	Правила розроблення та впровадження міждержавних стандартів установлює	1. ДСТУ 1.3 2. ДСТУ 1.5 3. ДСТУ 1.7 4. ДСТУ 1.9 5. ДСТУ 1.10
19.	Правила розроблення державних класифікаторів установлює	1. ДСТУ 1.3 2. ДСТУ 1.5 3. ДСТУ 1.7 4. ДСТУ 1.9 5. ДСТУ 1.10
20.	Правила розроблення, погодження, приймання, позначання та вимог до побудови і викладу ТУ встановлює	1. ДСТУ 1.3 2. ДСТУ 1.5 3. ДСТУ 1.7 4. ДСТУ 1.9 5. ДСТУ 1.10
21.	Правила реєстрування НД установлює	1. ДСТУ 1.3 2. ДСТУ 1.5 3. ДСТУ 1.6 4. ДСТУ 1.8 5. ДСТУ 1.9
22.	НД, пов'язані з безпекою життя або здоров'я людей, треба обов'язково погодити з	1. Верховною Радою 2. Кабінетом Міністрів 3. Профспілками 4. Держспоживстандартом 5. Міністерством охорони здоров'я України

23.	Діяльність, що полягає у встановленні положень для загального і багаторазового користування стосовно розв'язання наявних чи можливих проблем і спрямована на досягнення оптимального ступеня впорядкованості за даних умов –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандартизація 2. Об'єкт стандартизації 3. Сфера стандартизації 4. Рівень розвитку техніки 5. Визнане технічне правило
24.	Об'єктом, що має бути застандартизованим є	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандартизація 2. Об'єкт стандартизації 3. Сфера стандартизації 4. Рівень розвитку техніки 5. Визнане технічне правило
25.	Сфера діяльності, що охоплює взаємопов'язані об'єкти стандартизації –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандартизація 2. Об'єкт стандартизації 3. Сфера стандартизації 4. Рівень розвитку техніки 5. Визнане технічне правило
26.	Досягнутий на даний час рівень технічних можливостей стосовно продукції, процесів та послуг, який ґрунтується на поєднаних досягненнях науки, техніки та практичного досвіду –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандартизація 2. Об'єкт стандартизації 3. Сфера стандартизації 4. Рівень розвитку техніки 5. Визнане технічне правило
27.	Технічне положення, визнане більшістю повноважних експертів таким, що відображає рівень розвитку техніки –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандартизація 2. Об'єкт стандартизації 3. Сфера стандартизації 4. Рівень розвитку техніки 5. Визнане технічне правило
28.	Географічне, політичне чи економічно означений	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандартизація 2. Об'єкт стандартизації

	ступінь участі у стандартизації –	3. Сфера стандартизації 4. Рівень стандартизації 5. Визнане технічне правило
29.	Стандартизація, участь у якій доступна для відповідних органів усіх країн –	1. Міжнародна стандартизація 2. Регіональна стандартизація 3. Національна стандартизація 4. Консенсус 5. Відповідність призначенню
30.	Стандартизація, участь у якій доступна для відповідних органів лише одного географічного, юридичного чи економічного регіону –	1. Міжнародна стандартизація 2. Регіональна стандартизація 3. Національна стандартизація 4. Консенсус 5. Відповідність призначенню
31.	Стандартизація, яку проводять на рівні однієї певної країни –	1. Міжнародна стандартизація 2. Регіональна стандартизація 3. Національна стандартизація 4. Консенсус 5. Відповідність призначенню
32.	Загальне погодження, характерне відсутністю суттєвих заперечень стосовно важливих питань у більшості зацікавлених сторін і яке є процесом намагання врахувати думки всіх сторін і дійти згоди з будь-яких суперечливих питань –	1. Міжнародна стандартизація 2. Регіональна стандартизація 3. Національна стандартизація 4. Консенсус 5. Відповідність призначенню
33.	Здатність виробу, процесу чи послуги виконувати певну функцію за заданих умов –	1. Міжнародна стандартизація 2. Регіональна стандартизація 3. Національна стандартизація 4. Консенсус 5. Відповідність призначенню
34.	Придатність виробів, процесів чи послуг для сумісного використання	1. Сумісність 2. Взаємозамінність 3. Функційний аспект

	у відповідних умовах для задоволення певних потреб без спричинення небажаної взаємодії –	взаємозамінності 4. Обмеження різноманітності 5. Безпека
35.	Здатність одного виробу, процесу чи послуги бути використаним замість іншого для задоволення тих самих потреб –	1. Сумісність 2. Взаємозамінність 3. Функційний аспект взаємозамінності 4. Обмеження різноманітності 5. Безпека
36.	Вибір оптимальної кількості розмірів або зразків виробів, процесів чи послуг для задоволення основних потреб –	1. Сумісність 2. Взаємозамінність 3. Функційний аспект 4. Обмеження різноманітності 5. Безпека
37.	Відсутність ризику завдати шкоду –	1. Сумісність 2. Взаємозамінність 3. Функційний аспект взаємозамінності 4. Обмеження різноманітності 5. Безпека
38.	Оберігання навколишнього середовища від несприятливої дії продукції, процесів і послуг –	1. Стандарт 2. ТУ 3. Нормативний документ 4. Захист продукції 5. Захист навколишнього середовища, захист довкілля
39.	Убезпечення продукції в кліматичних чи інших несприятливих умовах під час її використання, транспортування чи зберігання –	1. Стандарт 2. ТУ 3. Нормативний документ 4. Захист продукції 5. Захист навколишнього середовища, захист довкілля
40.	Документ, що встановлює правила, загальні принципи чи характеристики різного виду діяльності або	1. Стандарт 2. ТУ 3. Нормативний документ 4. Захист продукції 5. Захист навколишнього середовища,

	результатів –	захист довкілля
41.	Створений на основі консенсусу та ухвалений визнаним органом нормативний документ, що встановлює для загального і багаторазового користування правила, настановчі вказівки або характеристики різного виду діяльності чи її результатів –	1. Стандарт 2. ТУ 3. Нормативний документ 4. Захист продукції 5. Захист навколишнього середовища, захист довкілля
42.	Стандарт, прийнятий міжнародною організацією зі стандартизації –	1. Національний стандарт 2. Регіональний стандарт 3. Міжнародний стандарт 4. Пробний стандарт 5. Технічні умови
43.	Стандарт, прийнятий регіональною організацією зі стандартизації –	1. Національний стандарт 2. Регіональний стандарт 3. Міжнародний стандарт 4. Пробний стандарт 5. Технічні умови
44.	Стандарт, прийнятий національним органом стандартизації –	1. Національний стандарт 2. Регіональний стандарт 3. Міжнародний стандарт 4. Пробний стандарт 5. Технічні умови
45.	Стандарт, прийнятий тимчасово органом стандартизації і доведений до широкого кола користувачів, щоб накопичити потрібного досвіду в процесі його застосування і який може бути використаний як база стандарту –	1. Національний стандарт 2. Регіональний стандарт 3. Міжнародний стандарт 4. Пробний стандарт 5. Технічні умови
46.	Нормативний документ,	1. Національний стандарт

	що встановлює технічні вимоги, яким повинні відповідати виріб, процес чи послуга –	2. Регіональний стандарт 3. Міжнародний стандарт 4. Пробний стандарт 5. Технічні умови
47.	Нормативний документ, що рекомендує практичні прийоми чи методи проектування, виготовлення, монтажу, експлуатації або утилізації обладнання, конструкцій чи виробів –	1. Регламент 2. Настанова 3. Пробний стандарт 4. Технічні умови 5. Технічний регламент
48.	Прийнятий органом влади нормативний документ, що передбачає обов'язковість правових положень –	1. Регламент 2. Настанова 3. Пробний стандарт 4. Технічні умови 5. Технічний регламент
49.	Регламент, що містить технічні вимоги або безпосередньо, або через посилання на стандарт, технічні умови, настанову чи їхній зміст –	1. Регламент 2. Настанова 3. Пробний стандарт 4. Технічні умови 5. Технічний регламент
50.	Орган, діяльність якого у сфері стандартизації загальноє визнана і основна функція якого полягає в розробленні, затвердженні чи прийнятті стандартів –	1. Національний орган стандартизації 2. Міжнародна організація зі стандартизації 3. Орган влади 4. Орган стандартизації 5. Регіональна організація зі стандартизації
51.	Орган стандартизації, визнаний на національному рівні і який має право національного членства у відповідній міжнародній і регіональній організаціях зі	1. Національний орган стандартизації 2. Міжнародна організація зі стандартизації 3. Орган влади 4. Орган стандартизації 5. Регіональна організація зі стандартизації

	стандартизації –	
52.	Орган стандартизації, визнаний на регіональному рівні і членство в якому доступне для відповідного національного органу кожної країни в межах одного географічного, політичного чи економічного регіону –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Національний орган стандартизації 2. Міжнародна організація зі стандартизації 3. Орган влади 4. Орган стандартизації 5. Регіональна організація зі стандартизації
53.	Орган стандартизації, визнаний на міжнародному рівні і членство в якому доступне для відповідного національного органу кожної країни –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Національний орган стандартизації 2. Міжнародна організація зі стандартизації 3. Орган влади 4. Орган стандартизації 5. Регіональна організація зі стандартизації
54.	Орган влади, що має юридичні повноваження і може бути національним чи місцевим –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Національний орган стандартизації 2. Міжнародна організація зі стандартизації 3. Орган влади 4. Орган стандартизації 5. Регіональна організація зі стандартизації
55.	Орган влади, відповідальний за розроблення чи прийняття регламентів –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Виконавчий орган з питань регламентації 2. Орган регламентації 3. Термінологічний стандарт 4. Стандарт на методи випробування 5. Стандарт на методи
56.	Орган влади, відповідальний за забезпечення дотримання регламентів –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Виконавчий орган з питань регламентації 2. Орган регламентації 3. Термінологічний стандарт 4. Стандарт на методи випробування 5. Держспоживстандарт

57.	Стандарт, що має значну сферу поширення або такий, що містить загальні положення для певної галузі –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Виконавчий орган з питань регламентації 2. Орган регламентації 3. Основоположний стандарт 4. Стандарт на методи випробування 5. СОУ
58.	Стандарт, що поширюється на терміни та відповідні їм визначення понять –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Виконавчий орган з питань регламентації 2. Орган регламентації 3. Термінологічний стандарт 4. Стандарт на методи випробування 5. СОУ
59.	Стандарт, що встановлює методи випробування, як, наприклад, використання статистичних методів і порядок проведення випробування –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Виконавчий орган з питань регламентації 2. Орган регламентації 3. Термінологічний стандарт 4. Стандарт на методи випробування 5. Стандарт на методи
60.	Стандарт, що встановлює вимоги, які повинен задовольняти виріб, щоб забезпечити свою відповідність призначенню –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандарт на продукцію 2. Стандарт на процес 3. Стандарт ЗТВ 4. Стандарт на послугу 5. Стандарт на сумісність
61.	Стандарт, що встановлює вимоги, які повинен задовольняти процес, щоб забезпечити свою відповідність призначенню –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандарт на продукцію 2. Стандарт на процес 3. Стандарт ЗТВ 4. Стандарт на послугу 5. Стандарт на сумісність
62.	Стандарт, що встановлює вимоги, які повинна задовольняти послуга, щоб забезпечити свою відповідність призначенню –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандарт на продукцію 2. Стандарт на процес 3. Стандарт на послугу 4. Стандарт ЗТВ 5. Стандарт на сумісність
63.	Стандарт, що	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандарт на продукцію

	встановлює вимоги стосовно сумісності виробів чи систем у місцях їх поєднання –	<ul style="list-style-type: none"> 2. Стандарт на процес 3. Стандарт на послугу 4. Стандарт ЗТВ 5. Стандарт на сумісність
64.	Стандарт, що містить перелік характеристик, для яких значення чи інші дані встановлюються для виробу, процесу чи послуги в кожному випадку окремо –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Стандарт загальних технічних вимог 2. Уніфіковані стандарти 3. Гармонізовані стандарти 4. Міжнародні гармонізовані стандарти 5. Ідентичні стандарти
65.	Стандарти на один і той самий об'єкт, затверджені різними органами стандартизації, які забезпечують взаємозамінність виробів, процесів і послуг чи загальне однозначне розуміння результатів випробування або інформації і які подають відповідно до цих стандартів –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Стандарт загальних технічних вимог 2. Уніфіковані стандарти 3. Гармонізовані стандарти, еквівалентні стандарти 4. Міжнародні гармонізовані стандарти 5. Ідентичні стандарти
66.	Гармонізовані стандарти, які є ідентичними за змістом, але неідентичні за формою подання –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Стандарт загальних технічних вимог 2. Уніфіковані стандарти 3. Гармонізовані стандарти 4. Міжнародні гармонізовані стандарти 5. Ідентичні стандарти
67.	Гармонізовані стандарти, які є ідентичними за змістом і за формою подання. Позначення стандартів можуть бути різними –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Стандарт загальних технічних вимог 2. Уніфіковані стандарти 3. Гармонізовані стандарти 4. Міжнародні гармонізовані стандарти

		5. Ідентичні стандарти
68.	Стандарти, гармонізовані з міжнародним стандартом –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандарт загальних технічних вимог 2. Уніфіковані стандарти 3. Еквівалентні стандарти 4. Міжнародні гармонізовані стандарти 5. Ідентичні стандарти
69.	Стандарти, гармонізовані з регіональним стандартом –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Двосторонньо гармонізовані стандарти 2. Односторонньо узгоджений стандарт 3. Багатосторонньо гармонізовані стандарти 4. Регіональні гармонізовані стандарти 5. Порівнянні стандарти
70.	Стандарти, гармонізовані між кількома (більше двох) органами стандартизації –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Двосторонньо гармонізовані стандарти 2. Односторонньо узгоджений стандарт 3. Багатосторонньо гармонізовані стандарти 4. Регіональне гармонізовані стандарти 5. Порівнянні стандарти
71.	Стандарти, гармонізовані між двома органами стандартизації –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Двосторонньо гармонізовані стандарти 2. Односторонньо узгоджений стандарт 3. Багатосторонньо гармонізовані стандарти 4. Регіональне гармонізовані стандарти 5. Порівнянні стандарти
72.	Стандарт, узгоджений з іншим стандартом таким чином, щоб продукція, процеси, послуги,	<ol style="list-style-type: none"> 1. Двосторонньо гармонізовані стандарти 2. Односторонньо узгоджений стандарт

	випробування та інформація, зазначені в першому стандарті, відповідали вимогам другого стандарту, а не навпаки –	3. Багатосторонньо гармонізовані стандарти 4. Регіональне гармонізовані стандарти 5. Порівнянні стандарти
73.	Стандарти на однакові продукцію, процеси чи послуги, затверджені різними органами стандартизації і в яких схожі вимоги, ґрунтуються на однакових характеристиках і оцінюються однаковими методами, які дають змогу однозначно порівнювати відмінності у вимогах –	1. Двосторонньо гармонізовані стандарти 2. Односторонньо узгоджений стандарт 3. Багатосторонньо гармонізовані стандарти 4. Регіональне гармонізовані стандарти 5. Порівнянні стандарти
74.	Логічна одиниця змісту нормативного документа, яка має форму повідомлення, інструкції, рекомендації чи вимоги –	1. Положення 2. Інструкція 3. Повідомлення 4. Вимога 5. Рекомендація
75.	Положення, що виражає інформацію –	1. Положення 2. Інструкція 3. Повідомлення 4. Вимога 5. Рекомендація
76.	Положення, що виражає дію, яку потрібно виконати –	1. Положення 2. Інструкція 3. Повідомлення 4. Вимога 5. Рекомендація
77.	Положення, що виражає пораду чи настанову –	1. Положення 2. Інструкція 3. Повідомлення

		4. Вимога 5. Рекомендація
78.	Положення, що виражає критерії, яких потрібно дотримуватися –	1. Положення 2. Інструкція 3. Повідомлення 4. Вимога 5. Рекомендація
79.	Вимога нормативного документа, дотримання якої, щоб досягти відповідності цьому документу, є неодмінним –	1. Положення 2. Інструкція 3. Повідомлення 4. Обов'язкова вимога (Нд) 5. Рекомендація
80.	Вимога нормативного документа, якої потрібно дотриматися в межах вибору, означених цим документом –	1. Вимога на вибір 2. Описове положення 3. Вичерпне положення 4. Інструкція 5. Положення про функційність
81.	Положення, що означає один чи більше способів дотримання вимоги нормативного документа –	1. Вимога на вибір 2. Описове положення 3. Вичерпне положення 4. Інструкція 5. Положення про функційність
82.	Положення про відповідність призначення виробу, процесу чи послуги за характеристиками, що містить вказівку про призначення, конструктивні деталі тощо із зазначенням розмірів і конструкційного матеріалу –	1. Вимога на вибір 2. Описове положення 3. Вичерпне положення 4. Інструкція 5. Положення про функційність
83.	Положення про відповідність призначенню стосовно функціонування виробу,	1. Вимога на вибір 2. Описове положення 3. Вичерпне положення 4. Інструкція

	процесу чи послуги, пов'язаного з користуванням ними –	5. Положення про функційність
84.	Сукупність положень, що становлять зміст нормативного документа –	1. Додатковий елемент 2. Основна частина (нормативного документа) 3. Тема стандартизації 4. Проект стандарту 5. Програма стандартизації
85.	Інформація, яка вміщена в нормативному документі, але не впливає на його зміст –	1. Додатковий елемент 2. Основна частина 3. Тема стандартизації 4. Проект стандарту 5. Програма стандартизації
86.	План роботи органу стандартизації, в якому перелічено назви поточних робіт зі стандартизації –	1. Додатковий елемент 2. Основна частина 3. Тема стандартизації 4. Проект стандарту 5. Програма стандартизації
87.	Конкретний робочий пункт у програмі стандартизації –	1. Додатковий елемент 2. Основна частина 3. Тема стандартизації 4. Проект стандарту 5. Програма стандартизації
88.	Рукопис пропонованого стандарту, який є широкодоступним для обговорення, подання пропозицій чи схвалення –	1. Додатковий елемент 2. Основна частина 3. Тема стандартизації 4. Проект стандарту 5. Програма стандартизації
89.	[Дата, до якої] [Проміжок часу, впродовж якого] нормативний документ є чинним, починаючи від дати його введення згідно з рішенням відповідального органу до моменту його	1. [Термін] [Строк] дії 2. Поправка 3. Перевірка 4. Перегляд 5. Зміна

	скасування чи заміни –	
90.	Діяльність, яка полягає в розгляданні нормативного документа, щоб з'ясувати потребу його перезатвердження, перегляду чи скасування –	1. Термін дії 2. Поправка 3. Перевірка 4. Перегляд 5. Зміна
91.	Виправлення, зроблене в опублікованому тексті нормативного документа, щоб усунути друкарські, лінгвістичні та інші подібні помилки –	1. [Термін] [Строк] дії 2. Поправка 3. Перевірка 4. Перегляд 5. Зміна
92.	Виправлення, доповнення чи вилучення певних фрагментів нормативного документа –	1. Термін дії 2. Поправка 3. Перевірка 4. Перегляд 5. Зміна
93.	Внесення всіх необхідних змін у зміст та оформлення нормативного документа –	1. Термін дії 2. Поправка 3. Перевірка 4. Перегляд 5. Зміна
94.	Новий видрук нормативного документа без змін –	1. Нове видання 2. Поправка 3. Перевірка 4. Перегляд 5. Перевидання
95.	Новий видрук нормативного документа, який містить зміни, внесені до попереднього видання –	1. Нове видання 2. Поправка 3. Перевірка 4. Перегляд 5. Перевидання
96.	Видання національного нормативного документа	1. Застосування нормативного документа

	на підставі відповідного міжнародного стандарту чи підтвердження, що міжнародний стандарт має такий самий статус, що й національний нормативний документ, із зазначенням усіх відхилень від міжнародного стандарту –	<ul style="list-style-type: none"> 2. Опосередковане застосування міжнародного стандарту 3. Скасування стандарту 4. Пряме застосування міжнародного стандарту 5. Прийняття міжнародного стандарту
97.	Використання нормативного документа у виробництві, торгівлі тощо –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Застосування нормативного документа 2. Застосування міжнародного стандарту 3. Скасування стандарту 4. Пряме застосування стандарту 5. Прийняття міжнародного стандарту
98.	Застосування міжнародного стандарту незалежно від прийняття його через будь-який інший нормативний документ –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Застосування нормативного документа 2. Застосування міжнародного стандарту 3. Скасування стандарту 4. Пряме застосування міжнародного стандарту 5. Прийняття міжнародного стандарту
99.	Застосування міжнародного стандарту через інший нормативний документ, до складу якого входить зазначений стандарт –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Застосування нормативного документа 2. Опосередковане застосування міжнародного стандарту 3. Скасування стандарту 4. Пряме застосування стандарту 5. Прийняття міжнародного стандарту
100.	Посилання на один чи декілька стандартів замість детального викладу положень у регламенті –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Посилання на стандарти (в регламентах) 2. Точність посилань 3. Загальне посилання на стандарти 4. Сила посилань на стандарти 5. Датоване посилання

101.	Посилання на стандарти зі [сталою] [змінною] ідентифікацією –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Посилання на стандарти (в регламентах) 2. Точність посилань 3. Загальне посилання на стандарти 4. Вказівне посилання на стандарти 5. [Датоване] [недатоване] посилання
102.	Посилання на стандарти, яке зазначає один чи більше конкретних стандартів таким чином, щоб подальший перегляд їх набирав чинності [тільки після] [без] внесення змін до регламенту –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Посилання на стандарти (в регламентах) 2. Точність посилань 3. Загальне посилання на стандарти 4. Вказівне посилання на стандарти 5. [Датоване] [недатоване] посилання
103.	Посилання на стандарти, яке охоплює всі стандарти певного органу та (чи) в окремій галузі без ототожнення їх кожного окремо –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Посилання на стандарти (в регламентах) 2. Точність посилань 3. Загальне посилання на стандарти 4. Сила посилань, [виняткове] [вказівне] посилання на стандарти 5. [Датоване] [недатоване] посилання
104.	Посилання на стандарти, яке зазначає, що [єдиним способом] [одним із способів] досягнення відповідності певним вимогам технічного регламенту є дотримання зазначеного (-их) стандарту (-ів) –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Посилання на стандарти (в регламентах) 2. Точність посилань 3. Загальне посилання на стандарти 4. Сила посилань, [виняткове] [вказівне] посилання на стандарти 5. [Датоване] [недатоване] посилання
105.	Стандарт, застосування якого обов'язкове під дією основного закону чи неодмінного посилання в регламенті –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Відповідність 2. Встановлення відповідності 3. Орган встановлення відповідності 4. Обов'язковий стандарт 5. Встановлення невідповідності
106.	Факт дотримання встановлених до виробу, процесу чи послуги	<ol style="list-style-type: none"> 1. Відповідність 2. Встановлення відповідності 3. Орган встановлення відповідності

	вимог –	4. Обов'язковий стандарт 5. Встановлення невідповідності
107.	Будь-яка дія, пов'язана з прямим чи опосередкованим визначенням того, чи дотримано певних вимог –	1. Відповідність 2. Встановлення відповідності 3. Орган встановлення відповідності 4. Обов'язковий стандарт 5. Встановлення невідповідності
108.	Система, що має свої правила процедури і керування для виконання дій щодо встановлення відповідності –	1. Відповідність 2. Встановлення відповідності 3. Орган встановлення відповідності 4. Обов'язковий стандарт 5. Орган встановлення відповідності, система встановлення відповідності
109.	Перелік у певній послідовності дій щодо встановлення відповідності конкретних виробів, процесів чи послуг, згідно з яким застосовують ті самі конкретні стандарти і правила і ту саму процедуру –	1. Доступ до системи відповідності 2. Учасник системи відповідності 3. Програма встановлення відповідності 4. Доступ до системи встановлення 5. Член системи встановлення відповідності
110.	Можливість для претендента здобути оцінку відповідності згідно з правилами системи –	1. Доступ до системи встановлення відповідності 2. Учасник встановлення відповідності 3. Програма встановлення 4. Доступ до системи не відповідності 5. Учасник системи відповідності
111.	Орган встановлення відповідності, що діє згідно з правилами системи, [без можливості] [з можливістю] брати участь у керуванні	1. Доступ до системи відповідності 2. [Учасник] [член] системи встановлення відповідності 3. Програма встановлення 4. Доступ до системи невідповідності 5. Член системи встановлення відповідності

	системою –	
112.	Особа чи орган, визнані незалежними від сторін учасниць розгляду певного питання –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Доступ до встановлення відповідності 2. Учасник встановлення відповідності 3. Програма встановлення 4. Доступ до системи відповідності 5. Третя сторона
113.	Процедура зазначення органом відповідних характеристик виробу, процесу чи послуги або даних органу чи особи представника у відповідному загальнодоступному реєстрі –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Реєстрація 2. Акредитація 3. Однакове ставлення 4. Національне ставлення 5. Рівноправні стосунки
114.	Процедура офіційного визнання авторитетним органом правочинності органу чи особи представника виконувати певні завдання –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Реєстрація 2. Акредитація 3. Однакове ставлення 4. Національне ставлення 5. Рівноправні стосунки
115.	Двосторонні взаємовідносини, за яких обидві сторони мають однакові права та обов'язки відносно один одного –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Реєстрація 2. Акредитація 3. Однакове ставлення 4. Національне ставлення 5. Рівноправні стосунки
116.	Ставлення, виявлене до продукції, процесів чи послуг однієї сторони, яке в аналогічній ситуації є не менш сприятливе, ніж виявлене до подібних продукції, процесів чи послуг будь-якої іншої	<ol style="list-style-type: none"> 1. Реєстрація 2. Акредитація 3. Однакове ставлення 4. Національне ставлення 5. Рівноправні стосунки

	сторони –	
117.	Ставлення, виявлене до продукції, процесів чи послуг, створених іншими країнами, яке в аналогічній ситуації не менш сприятливе, ніж виявлене до подібних продукції, процесів чи послуг національного походження –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Реєстрація 2. Акредитація 3. Однакове ставлення 4. Національне ставлення 5. Рівноправні стосунки
118.	Ставлення, виявлене до продукції, процесів чи послуг, створених іншими країнами, яке в аналогічній ситуації не менш сприятливе, ніж виявлене до подібних продукції, процесів чи послуг національного походження або створених у будь-якій іншій країні –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Випробування 2. Національне і однакове ставлення 3. Протокол випробування 4. Випробувальна лабораторія 5. Методика випробування
119.	Дія, що полягає у визначенні однієї чи кількох характеристик за встановленою методикою –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Випробування 2. Національне і однакове ставлення 3. Протокол випробування 4. Випробувальна лабораторія 5. Методика випробування
120.	Установлена технічна процедура проведення випробування –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Випробування 2. Національне і однакове ставлення 3. Протокол випробування 4. Випробувальна лабораторія 5. Методика випробування
121.	Документ, що містить результати випробування та іншу інформацію стосовно них –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Випробування 2. Національне і однакове ставлення 3. Протокол випробування 4. Випробувальна лабораторія 5. Методика випробування
122.	Термін «випробувальна	<ol style="list-style-type: none"> 1. Випробування

	лабораторія» може вживатися в розумінні як юридичного, так і технічного органу –	<ol style="list-style-type: none"> 2. Національне і однакове ставлення 3. Протокол випробування 4. Випробувальна лабораторія 5. Методика випробування
123.	Оцінювання якості роботи лабораторії, яка перевіряється, методом порівняння результатів міжлабораторного випробування –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оцінювання відповідності 2. Випробування (лабораторії) на професійність 3. Орган випробування на відповідність 4. Випробування типу 5. Інспектування
124.	Систематичне перевіряння ступеня відповідності виробу, процесу чи послуги встановленим вимогам –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оцінювання відповідності 2. Випробування на професійність 3. Інспекційний орган випробування 4. Випробування типу 5. Інспектування
125.	Оцінювання відповідності оглядом, що супроводиться відповідним вимірюванням, випробуванням чи вивірянням –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оцінювання відповідності 2. Випробування на професійність 3. Інспекційний орган випробування 4. Випробування типу 5. Інспектування
126.	Оцінювання відповідності методом випробування –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оцінювання відповідності 2. Випробування на професійність 3. Інспекційний орган випробування на відповідність 4. Випробування типу 5. Інспектування
127.	Випробування на відповідність на основі оцінення одного чи кількох зразків – представників вироблюваної продукції –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оцінювання відповідності 2. Випробування на професійність 3. Інспекційний орган випробування 4. Випробування типу 5. Інспектування
128.	Оцінювання відповідності, щоб виявити, чи немає	<ol style="list-style-type: none"> 1. Запевнення у відповідності 2. Нагляд за відповідністю 3. Сертифікація

	порушення встановлених вимог –	4. Орган сертифікації 5. Декларування відповідності
129.	Дія, наслідком якої є ствердження у формі повідомлення, що виріб, процес чи послуга відповідають встановленим вимогам –	1. Запевнення у відповідності 2. Нагляд за відповідністю 3. Сертифікація 4. Орган сертифікації 5. Декларування відповідності постачальником
130.	Процедура письмового запевнення постачальником, що виріб, процес чи послуга відповідають встановленим вимогам –	1. Запевнення у відповідності 2. Нагляд за відповідністю 3. Сертифікація 4. Орган сертифікації 5. Декларування відповідності постачальником
131.	Процедура письмового засвідчення третьою стороною відповідності виробу, процесу чи послуги встановленим вимогам –	1. Запевнення у відповідності 2. Нагляд за відповідністю 3. Сертифікація 4. Орган сертифікації 5. Декларування відповідності
132.	Орган сертифікації може сам виконувати дії щодо випробування та інспектування або наглядати за цими діями, які від його імені проводять інші органи –	1. Запевнення у відповідності 2. Нагляд за відповідністю 3. Сертифікація 4. Орган сертифікації 5. Декларування відповідності постачальником
133.	Документ, який виданий за правилами системи сертифікації і яким орган сертифікації надає особі чи іншому органу право використання сертифікатів або знаків відповідності для своєї продукції, процесів чи послуг згідно з правилами відповідної системи сертифікації –	1. Ліцензія (сертифікація), угода (сертифікація) 2. Затвердження 3. Затвердження типу 4. Сертифікат відповідності 5. Знак відповідності (сертифікація)

134.	Документ, який виданий за правилами системи сертифікації і підтверджує, що ідентифіковані належним чином виріб, процес чи послуга відповідають вимогам конкретного стандарту чи іншого нормативного документа –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ліцензія (сертифікація), угода (сертифікація) 2. Затвердження 3. Затвердження типу 4. Сертифікат відповідності 5. Знак відповідності (сертифікація)
135.	Охоронний знак, виданий за правилами системи сертифікації із зазначенням відповідності даних виробу, процесу чи послуги вимогам конкретного стандарту чи іншого нормативного документа –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ліцензія (сертифікація), угода (сертифікація) 2. Затвердження 3. Затвердження типу 4. Сертифікат відповідності 5. Знак відповідності (сертифікація)
136.	Дозвіл на надходження виробу, процесу чи послуги на ринок або на використання їх за певним призначенням чи в певних умовах –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ліцензія (сертифікація), угода (сертифікація) 2. Затвердження 3. Затвердження типу 4. Сертифікат відповідності 5. Знак відповідності (сертифікація)
137.	Затвердження продукції на підставі випробування типу –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ліцензія, угода 2. Затвердження 3. Затвердження типу 4. Сертифікат відповідності 5. Знак відповідності (сертифікація)
138.	Угода, що ґрунтується на прийнятті однією стороною результатів, представлених іншою стороною, які здобуто застосуванням одного чи кількох функційних	<ol style="list-style-type: none"> 1. Двостороння угода 2. Угода про визнання 3. Багатостороння угода 4. Система акредитації 5. Одностороння угода

	елементів системи встановлення відповідності	
139.	Угода про визнання, яка містить прийняття однією стороною результатів роботи іншої сторони –	1. Двостороння угода 2. Угода про визнання 3. Багатостороння угода 4. Система акредитації 5. Одностороння угода
140.	Угода про визнання, яка містить прийняття кожною з двох сторін результатів роботи іншої –	1. Двостороння угода 2. Угода про визнання 3. Багатостороння угода 4. Система акредитації 5. Одностороння угода
141.	Угода про визнання, яка містить прийняття кожною з-понад двох сторін результатів роботи інших –	1. Двостороння угода 2. Угода про визнання 3. Багатостороння угода 4. Система акредитації 5. Одностороння угода
142.	Система, що має свої правила процедури та керування для здійснення акредитації –	1. Двостороння угода 2. Угода про визнання 3. Багатостороння угода 4. Система акредитації 5. Одностороння угода
143.	Орган, який керує системою акредитації та провадить акредитацію –	1. Угода про визнання 2. Багатостороння угода 3. Двостороння угода 4. Орган акредитації 5. Акредитований орган
144.	Сукупність вимог, які використовує орган акредитації і яким повинен відповідати орган встановлення відповідності, щоб бути акредитованим –	1. Угода про визнання 2. Багатостороння угода 3. Двостороння угода 4. Орган акредитації 5. Акредитований орган, або критерії акредитації
145.	Яку частину географічного меридіана, що проходить через Париж взято за	1. 1/10 000 000 2. 1/20 000 000 3. 1/30 000 000 4. 1/40 000 000

	один метр	5. 1/50 000 000
146.	За одиницю маси приймався кілограм – маса кубічного дециметра хімічно чистої води при температурі	1. + 0°C 2. + 1°C 3. + 4°C 4. + 10°C 5. + 18°C
147.	У Галицькому князівстві та на правобережній Україні застосовувалися загальнослов'янські міри ваги, довжини, обліку з	1. 1564 р. 2. 1664 р. 3. 1764 р. 4. 1864 р. 5. 1964 р.
148.	Для нагляду за мірами було створено Інспекторат мір і ваги при Королівському губернаторстві в Галичії та Лодомерії – першу Державну метрологічну службу в Галичині Австрійським урядовим Декретом від	1. 5 грудня 1585 р. 2. 5 грудня 1685 р. 3. 5 грудня 1785 р. 4. 5 грудня 1885 р. 5. 5 грудня 1985 р.
149.	К.Ф. Гаусс запропонував методикку побудови систем одиниць ФВ як сукупність основних і похідних величин у	1. 1532 р. 2. 1632 р. 3. 1732 р. 4. 1832 р. 5. 1932 р.
150.	В Росії виданий наказ «О системе Российских мер и весов», у якому були затвердженні еталони довжини (платиновий сажень) і маси (платиновий фунт) у	1. 1735 р. 2. 1795 р. 3. 1835 р. 4. 1935 р. 5. 1995 р.
151.	На території Петропавловської фортеці в Санкт-Петербурзі у спеціально спорудженій будівлі відкрилась перша	1. 1542 р. 2. 1642 р. 3. 1742 р. 4. 1842 р. 5. 1942 р.

	метрологічна установа Росії – Депо зразкових мір і ваги у	
152.	В Росії вийшла перша книга з метрології – «Общая метрология», написана Ф.І. Петрушевським, в якій праці описано міри і грошові знаки різних країн у	1. 1548 р. 2. 1648 р. 3. 1748 р. 4. 1848 р. 5. 1948 р.
153.	Закон про створення державного метрологічного нагляду на місцях з центром у м. Львові вийшов	1. 1575 р. 2. 1675 р. 3. 1775 р. 4. 1875 р. 5. 1975 р.
154.	В Австро-Угорщині після майже п'ятирічної підготовчої роботи були впроваджені метричні міри. У Галичині цю роботу виконував інспекторат з	1. 1 січня 1576 р. 2. 1 січня 1676 р. 3. 1 січня 1776 р. 4. 1 січня 1876 р. 5. 1 січня 1976 р.
155.	Великий внесок у розвиток метрології зробив російський вчений – засновник наукової метрології	1. Д. Менделєєв 2. П. Александров 3. Л. Трисвятський 4. Я. Нікітінський 5. П. Афанасьєв
156.	У Росії першу наукову устанovu з метрології – Головну палату мір і ваги створив	1. Д. Менделєєв 2. П. Александров 3. Л. Трисвятський 4. Я. Нікітінський 5. П. Афанасьєв
157.	У Росії було прийнято закон про міри і ваги, який вперше дав змогу факультативно застосовувати Міжнародну метричну	1. 1599 р. 2. 1699 р. 3. 1799 р. 4. 1899 р. 5. 1999 р.

	систему мір (використовувати метр і кілограм поряд з основними традиційними мірами – аршином і фунтом)	
158.	За пропозицією Д.І. Менделєєва, з платино-іридієвого сплаву було виготовлено еталон міри довжини у вигляді тригранної призми в	1. 1594 р. 2. 1694 р. 3. 1794 р. 4. 1894 р. 5. 1994 р.
159.	Першу Повірочну палату в м. Харкові відкрито	1. 25.09.1801 р. 2. 25.09.1891 р. 3. 25.09.1901 р. 4. 25.09.1991 р. 5. 25.09.2001 р.
160.	Повірочні палати у Києві, Катеринославі (нині Дніпропетровськ), Одесі відкриті у	1. 1802 р. 2. 1892 р. 3. 1902 р. 4. 1992 р. 5. 2002 р.
161.	Українську Головну палату мір і ваги та й місцеві органи з метрології створено	1. 30.08.1722 р. 2. 30.08.1822 р. 3. 30.08.1922 р. 4. 30.08.1992 р. 5. 30.08.2002 р.
162.	Постановою Раднаркому СРСР існуючий округ легалізації засобів вимірювань був реорганізований в Управління уповноваженого Комітету в справах мір та вимірювальних приладів при Львівському облвиконкомі	1. 30 грудня 1799 р. 2. 30 грудня 1839 р. 3. 30 грудня 1939 р. 4. 30 грудня 1999 р. 5. 30 грудня 2009 р.
163.	Управління	1. Листопаді 1855 р.

	уповноваженого Комітету в справах мір та вимірювальних приладів при Львівському облвиконкомі реорганізовано в Лабораторію з вимірювальної техніки у	2. Листопаді 1905 р. 3. Листопаді 1955 р. 4. Листопаді 1995 р. 5. Листопаді 2005 р.
164.	Лабораторія з вимірювальної техніки реорганізовано в Міжобласну державну контрольну лабораторію державного нагляду за стандартами та вимірювальною технікою у	1. Лютому 1866 р. 2. Лютому 1906 р. 3. Лютому 1966 р. 4. Лютому 1996 р. 5. Лютому 2006 р.
165.	Наказом Держстандарту СРСР створено Львівський ДЦСМС, який є найбільшим територіальним органом Держстандарту в Західній частині України у	1. Листопаді 1779 р. 2. Листопаді 1799 р. 3. Листопаді 1879 р. 4. Листопаді 1979 р. 5. Листопаді 2009 р.
166.	Музей метрології, який згодом отримав статус народного створено у	1. 1685 р. 2. 1785 р. 3. 1885 р. 4. 1985 р. 5. 2005 р.
167.	Створення управлінь Уповноваженого комітету в справах мір та вимірюваних приладів при Раді Народних Комісарів УРСР та Уповноваженого комітету при Київському облвиконкомі	1. 25.10.1845 р. 2. 25.10.1895 р. 3. 25.10.1945 р. 4. 25.10.1995 р. 5. 25.10.2005 р.

	ініційовано	
168.	Реорганізація Управління уповноваженого комітету в справах мір та вимірювальних приладів при Раді Народних Комісарів УРСР в Управління мір та вимірювальних приладів УРСР при Раді Міністрів СРСР відбулася	1. 25.06.1903 р. 2. 25.06.1913 р. 3. 25.06.1953 р. 4. 25.06.1993 р. 5. 25.06.2003 р.
169.	Переименування Управління Уповноваженого комітету стандартів та вимірювальних приладів при Раді Міністрів УРСР в Київську державну контрольну лабораторію з вимірювальної техніки відбулося	1. 21.11.1895 р. 2. 21.11.1915 р. 3. 21.11.1955 р. 4. 21.11.1995 р. 5. 21.11.2005 р.
170.	Українська республіканська лабораторія державного нагляду за стандартами і вимірювальною технікою створена	1. 7.01.1906 р. 2. 7.01.1916 р. 3. 7.01.1966 р. 4. 7.01.1996 р. 5. 7.01.2006 р.
171.	Український республіканський центр метрології та стандартизації створено	1. 11.12.1910 р. 2. 11.12.1970 р. 3. 11.12.1990 р. 4. 11.12.2000 р. 5. 11.12.2010 р.
172.	Українське республіканське управління Держстандарту СРСР організоване	1. 24.12.1910 р 2. 24.12.1971 р 3. 24.12.1990 р 4. 24.12.2000 р 5. 24.12.2010 р
173.	Державний комітет УРСР по стандартизації,	1. 24.05.1911 р. 2. 24.05.1951 р.

	метрології та якості продукції створено	3. 24.05.1991 р. 4. 24.05.2001 р. 5. 24.05.2011 р.
174.	Указом Івана Грозного на рушничному подвір'ї було запроваджено стандартні нормальні калібри – кружала для вимірювання розмірів ядер до гармат у	1. 1235 р. 2. 1335 р. 3. 1435 р. 4. 1535 р. 5. 1635 р.
175.	Російські будівельники застосували цеглу стандартних форм і розмірів – при будівництві храму Василя Блаженного в Москві із обмеженої кількості профілів цегли робили багато різноманітних з'єднань у	1. 1550...1560 рр. 2. 1650...1660 рр. 3. 1750...1760 рр. 4. 1850...1860 рр. 5. 1950...1960 рр.
176.	У Німеччині вперше було встановлено єдиний розмір цегли для всієї країни тільки в	1. 1670 р. 2. 1770 р. 3. 1870 р. 4. 1970 р. 5. 2000 р.
177.	Ширину залізничної колії – 1435 мм, яка вважається нормальною було уніфіковано у	1. 1745 р. 2. 1845 р. 3. 1945 р. 4. 1995 р. 5. 2005 р.
178.	У Німеччині видано книгу, в якій наведено уніфіковані профілі катаного заліза в	1. 1789 р. 2. 1889 р. 3. 1989 р. 4. 1999 р. 5. 2009 р.
179.	За затвердженими Петром I зразками, було збудовано серію однакових (стандартних)	1. 1694...1696 рр. 2. 1794...1796 рр. 3. 1894...1896 рр. 4. 1994...1996 рр.

	галер і брандерів у	5. 2004...2006 рр.
180.	Згідно з ДК 004-99 клас «Сільське господарство»	1. 15 2. 35 3. 50 4. 65 5. 80
181.	Міжнародна організація зі стандартизації заснована в Лондоні на спільному засіданні Координаційного комітету ООН у галузі стандартизації (ККС) і делегатів від 25 країн у	1. 1846 р. 2. 1906 р. 3. 1946 р. 4. 1996 р. 5. 2006 р.
182.	Міжнародна електротехнічна комісія (ІЕС) заснована на конференції представників 13 країн у Лондоні в	1. 1806 р. 2. 1896 р. 3. 1906 р. 4. 1996 р. 5. 2006 р.
183.	Україну прийнято повноправним членом Міжнародної організації ІСО	1. 31 січня 1903 р. 2. 31 січня 1913 р. 3. 31 січня 1953 р. 4. 31 січня 1993 р. 5. 31 січня 2003 р.
184.	Україну прийнято повноправним членом Міжнародної електротехнічної комісії ІЕС	1. 14 лютого 1903 р. 2. 14 лютого 1913 р. 3. 14 лютого 1953 р. 4. 14 лютого 1993 р. 5. 14 лютого 2003 р.
185.	Сукупність властивостей і характеристик продукції або послуг, які надають продукції або послугам здатність задовольняти обумовлені або передбачені потреби людства –	1. Якість 2. Кількість 3. ДСТУ 4. ТУ 5. НД
186.	Сукупність	1. Якість

	організаційної структури, відповідальності, процедур, процесів і ресурсів, яка забезпечує здійснення загального керівництва якістю –	<ul style="list-style-type: none"> 2. Кількість 3. Держстандарт 4. Система якості 5. Петля якості (спіраль якості)
187.	Схематична модель взаємозалежних видів діяльності, що впливають на якість продукції або послуг на різних стадіях –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Якість 2. Кількість 3. Держстандарт 4. Система якості 5. Петля якості (спіраль якості)
188.	В Україні застосовуються сучасні методи поліпшення якості, рівня ділової досконалості та управління довкіллям, зокрема за вимогами міжнародних стандартів ISO серії 9000 та 14000 сертифіковані близько	<ul style="list-style-type: none"> 1. 100 систем 2. 300 систем 3. 600 систем 4. 2000 систем 5. 3000 систем
189.	Результати сертифікації письмово завіряються спеціальним документом –	<ul style="list-style-type: none"> 1. Актом відповідності 2. Сертифікатом відповідності 3. ДСТУ відповідності 4. ТУ відповідності 5. СОУ відповідності
190.	Основні вимоги щодо порядку проведення сертифікації продукції встановлені	<ul style="list-style-type: none"> 1. ДСТУ 2001.2 2. ДСТУ 2003.2 3. ДСТУ 2005.3 4. КНД 50-93 «Сертифікація» 5. КНД 50-005-93 «Система сертифікації УкрСЕПРО. Порядок проведення сертифікації продукції»
191.	Основою інформаційного забезпечення Системи сертифікації України УкрСЕПРО є	<ul style="list-style-type: none"> 1. ДСТУ 2001.2 2. ДСТУ 2003.2 3. Реєстр Системи УкрСЕПРО 4. КНД 50-93 «Сертифікація»

		5. КНД 50-005-93
192.	Загальне керівництво Системою сертифікації України УкрСЕПРО, організацію та координацію робіт із сертифікації продукції (процесів, послуг) здійснює	1. Держспоживстандарт України 2. Укрстандарт 3. Верховна Рада 4. Кабмін 5. УкрСЕПРО
193.	Органами із сертифікації продукції (систем якості) в Системі сертифікації України УкрСЕПРО можуть бути	1. Будь-які організації 2. Будь-які підприємства 3. Центри стандартизації продукції рослинництва 4. Контролюючі органи 5. Акредитовані організації та підприємства державної форми власності
194.	Випробувальними лабораторіями (центрами) можуть бути	1. Будь-які організації 2. Будь-які підприємства 3. Центри стандартизації продукції рослинництва 4. Контролюючі органи 5. Акредитовані організації та підприємства будь-яких форм власності
195.	Форму, розміри та технічні вимоги до національного знака відповідності, а також правила його застосування в системі сертифікації УкрСЕПРО встановлено	1. ДСТУ 2001.2 2. ДСТУ 2003.2 3. ДСТУ 2005.3 4. КНД 50-93 «Сертифікація» 5. ДСТУ 2296-93
196.	Склад технічної документації, види випробувань і кількість зразків для випробувань та правила їх відбирання встановлює	1. Орган із сертифікації продукції 2. Укрстандарт 3. Верховна Рада 4. Кабмін 5. УкрСЕПРО

197.	Протоколи випробувань випробувальна лабораторія передає до органу із сертифікації продукції, а їх копії –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Органу із сертифікації продукції 2. Укрстандарту 3. Заявнику 4. Кабміну 5. УкрСЕПРО
198.	Зразки продукції, що пройшли випробування, у тому числі руйнівні, повертаються	<ol style="list-style-type: none"> 1. Органу із сертифікації продукції 2. Укрстандарту 3. Заявнику 4. Кабміну 5. УкрСЕПРО
199.	Сертифікацію системи якості (у разі потреби) проводить	<ol style="list-style-type: none"> 1. Орган із сертифікації системи якості 2. Укрстандарт 3. Верховна Рада 4. Кабмін 5. УкрСЕПРО
200.	За результатами атестації виробництва (сертифікації системи якості) оформлюється	<ol style="list-style-type: none"> 1. Акт відповідності 2. Атестат виробництва (сертифікат системи якості) 3. ДСТУ відповідності 4. ТУ відповідності 5. СОУ відповідності
201.	Строк дії сертифіката відповідності на продукцію, що випускається підприємством серійно, визначає орган із сертифікації з урахуванням строку дії нормативних документів на продукцію, строку, на який сертифікована система якості або атестоване виробництво, але не більше як на	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1 рік 2. 2 роки 3. 3 роки 4. 4 роки 5. 5 років
202.	Орган із сертифікації продукції веде облік виданих ним	<ol style="list-style-type: none"> 1. Органу із сертифікації продукції 2. Укрстандарту 3. Держспоживстандарту України і

	сертифікатів відповідності та направляє їх копії до	для внесення в Реєстр Системи 4. Кабміну 5. УкрСЕПРО
203.	Орган із сертифікації продукції надає інформацію про скасування сертифікатів відповідності	1. Органу із сертифікації продукції 2. Укрстандарту 3. Держспоживстандарту України і для вилучення їх з Реєстру Системи 4. Кабміну 5. УкрСЕПРО
204.	Для оскарження рішення органу із сертифікації продукції про відмову видати сертифікат відповідності або скасування виданого сертифіката Заявник повинен після одержання повідомлення про прийняте рішення подати письмову апеляцію до органу із сертифікації продукції протягом	1. 1 місяця 2. 2 місяців 3. 6 місяців 4. 1 року 5. 3 років
205.	У разі незгоди з рішенням апеляційної комісії Заявник може оскаржити його, звернувшись до	1. Органу із сертифікації продукції 2. Укрстандарту 3. Комісії з апеляцій Держспоживстандарту 4. Кабміну 5. УкрСЕПРО
206.	Атестацію виробництва в Системі сертифікації України УкрСЕПРО якості проводить	1. Орган із сертифікації продукції 2. Укрстандарт 3. Верховна Рада 4. Кабміну 5. УкрСЕПРО
207.	Для продовження акредитації орган із сертифікації повинен подати до Держспоживстандарту	1. 1 місяць 2. 2 місяці 3. 6 місяців 4. 1 рік 5. 3 роки

	заявку до закінчення строку дії атестата акредитації за	
208.	Будь-які випробування, результат яких передбачається використовувати з метою сертифікації третьою стороною, проводяться лише	<ol style="list-style-type: none"> 1. Органом із сертифікації продукції 2. Укрстандартом 3. Випробувальною лабораторією, яка отримала на це повноваження 4. Кабміном 5. УкрСЕПРО
209.	Національний знак відповідності (знак відповідності) має форму незамкненого з правого боку основного кола, усередині якого вміщено стилізоване зображення	<ol style="list-style-type: none"> 1. Герба України 2. Прапора України 3. Прапора і Герба України 4. ДСТУ 5. Трилисника
210.	Строк дії атестата виробництва встановлюється органом із сертифікації продукції, але не більше як на	<ol style="list-style-type: none"> 1. 1 місяць 2. 2 місяці 3. 3 місяці 4. 1 рік 5. 3 роки

БАГАТОВИБІРКОВІ ТЕСТИ

211.	Основні завдання перегляду комплексу основоположних стандартів національної стандартизації:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Розробити основоположні та організаційно-методичні стандарти національної стандартизації 2. Сприяти впровадженню міжнародних та європейських стандартів 3. Уточнити та докладніше подати правила, про те як розроблювати, схвалювати, приймати, переглядати, змінювати та скасовувати національні стандарти 4. Мати затверджені правила про те, як розроблювати, схвалювати, приймати, переглядати, змінювати та скасовувати стандарти 5. Врахувати вимоги ТУ
212.	Згідно із Кодексом національна стандартизація повинна:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Мати єдиний національний орган, який представляє Україну в міжнародних організаціях зі стандартизації 2. Відокремлювати адміністративні вимоги 3. Зберігати документи, які стосуються розроблення стандартів 4. Мати затверджені правила про те, як розроблювати, схвалювати, приймати, переглядати, змінювати та скасовувати стандарти 5. Застосовувати стандарти на добровільних засадах, якщо інше не встановлено законодавством, і розроблювати їх за участі усіх зацікавлених сторін та приймати на засадах консенсусу
213.	З огляду на ці аспекти та наявність чинних настанов ISO/IEC, які	1. ДСТУ 1.1:2001. Національна стандартизація. Стандартизація та суміжні види діяльності. Терміни та

	<p>деталізують чи встановлюють вимоги та правила виконання певних робіт у сфері стандартизації, комплекс стандартів «Національна стандартизація» охоплює такі стандарти:</p>	<p>визначення основних понять. 2. ДСТУ 1.0:2003. Національна стандартизація. Основні положення 3. ДСТУ 1.2:2003. Національна стандартизація. Правила розроблення національних нормативних документів. ДСТУ 1.3:2003. Національна стандартизація. Правила розроблення, побудови, викладання, оформлення, погодження, прийняття та позначення технічних умов 4. ДСТУ 13586.5 5. ДСТУ 1.5:2003. Національна стандартизація. Правила побудови, викладання, оформлення та вимоги до змісту нормативних документів</p>
214.	<p>Національний стандарт ДСТУ 1.0:2003 установлює, та види стандартів, правила позначання НД та організацію робіт зі стандартизації</p>	<p>1. Мета 2. Принципи 3. Основні завдання стандартизації 4. Суб'єкти та об'єкти стандартизації 5. Нормативні документи у сфері стандартизації</p>
215.	<p>У стандарті ДСТУ 1.0:2003 є посилання на такі нормативні документи:</p>	<p>1. ДСТУ 1.1:2001. Національна стандартизація. Стандартизація та суміжні види діяльності. Терміни та визначення основних понять 2. ДСТУ 1.2:2003. Національна стандартизація. Правила розроблення національних нормативних документів 3. ДСТУ 1.3:2003. Національна стандартизація. Правила розроблення, побудови, викладання, оформлення, погодження, прийняття та позначення технічних умов 4. ДСТУ 1.15:2003 5. ДСТУ 1.17:2003</p>

216.	Державну політику у сфері стандартизації визначають закони України та інші нормативно-правові акти. Ця політика ґрунтується на таких принципах:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Затвердженні правил про те, як розроблювати, схвалювати, приймати, переглядати, змінювати та скасовувати стандарти 2. Безпечності продукції, процесів та послуг для життя, здоров'я та майна людей 3. Доступності стандартів та інформації щодо них для користувачів 4. Відповідності стандартів законодавству 5. Адаптації стандартів до сучасних досягнень науки і техніки з урахуванням стану національної економіки
217.	Основні завдання стандартизації полягають у тому, щоб забезпечити:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Безпечність продукції, процесів та послуг для життя, здоров'я та майна людей, тварин, рослин та охорону природного довкілля; 2. Захист та збереження майна і продукції, зокрема під час їх транспортування чи зберігання; 3. Реалізацію прав споживачів; 4. Відповідність об'єктів стандартизації своїй призначеності; 5. Технічну та інформаційну сумісність і взаємозамінність
218.	Законодавством України встановлено такі суб'єкти стандартизації:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Центральний орган виконавчої влади у сфері стандартизації 2. Рада стандартизації 3. Технічні комітети стандартизації 4. ДСТУ 1.15:2003 5. ДСТУ 1.17:2003
219.	За поданням центрального органу виконавчої влади у сфері стандартизації Кабінет Міністрів України	<ol style="list-style-type: none"> 1. Організації національних стандартів у галузі будівництва та промисловості будівельних матеріалів 2. Розроблення національних

	уповноважує центральний орган виконавчої влади у сфері будівництва та промисловості будівельних матеріалів стосовно	стандартів у галузі будівництва та промисловості будівельних матеріалів 3. Схвалення національних стандартів у галузі будівництва та промисловості будівельних матеріалів 4. Прийняття національних стандартів у галузі будівництва та промисловості будівельних матеріалів 5. Перегляду національних стандартів у галузі будівництва та промисловості будівельних матеріалів
220.	Найважливіші об'єкти стандартизації такі:	1. ДСТУ, СОУ, ТУ 2. Організаційно-методичні та загально-технічні об'єкти 3. Продукція, призначена для використання в різних видах економічної діяльності 4. Системи та господарські об'єкти, які мають важливе значення та їхні складники 5. Вимоги щодо захисту прав споживачів, охорони праці, ергономіки, технічної естетики, охорони природного довкілля
221.	Найважливіші організаційно-методичні та загально-технічні об'єкти	1. Організація провадження робіт зі стандартизації 2. Термінологічні системи різних галузей знань та діяльності 3. Класифікація та кодування інформації 4. Системи фізичних величин та одиниць вимірювання 5. Стандартні довідкові дані про фізичні сталі та властивості речовин і матеріалів

222.	Залежно від об'єкта стандартизації, положень, які містить документ, та процедур надання йому чинності, розрізняють такі нормативні документи:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандарти 2. Кодекси ustalеної практики (настанови, правила, зводи правил) 3. Технічні умови 4. Рекомендації 5. Положення
223.	Залежно від специфіки об'єкта стандартизації встановлено такі види стандартів:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Державні 2. Основоположні (організаційно-методичні, загально-технічні та термінологічні) 3. На продукцію 4. На процеси 5. На послуги
224.	Як пробні стандарти можна застосовувати нові документи міжнародної організації стандартизації:	<ol style="list-style-type: none"> 1. PAS – загальнодоступні технічні умови 2. TS – технічні умови 3. ІТА – галузеві технічні угоди 4. ІСО 5. ІДТ
225.	У кодексах ustalеної практики зазначають	<ol style="list-style-type: none"> 1. Вимоги до продукції, призначеної для самостійного постачання 2. Правила надавання номера та позначання року для національних НД 3. Правила та методи розв'язування завдань щодо організації та координації робіт зі стандартизації та метрології 4. Правила та методи реалізації певних вимог технічних регламентів чи стандартів 5. Технічні умови
226.	Технічні умови встановлюють вимоги до	<ol style="list-style-type: none"> 1. Продукції, призначеної для самостійного постачання 2. Правил надавання номера та позначання 3. Виконувannya процесів чи надання послуг замовникові

		<ul style="list-style-type: none"> 4. Технічних умов 5. Національних НД
227.	Правила надавання номера та позначання року для національних НД – згідно з,	<ul style="list-style-type: none"> 1. ДСТУ 1.5 2. Державних класифікаторів – ДСТУ 1.10 3. ДСТУ 1.8 4. Технічних умов – ДСТУ 1.3 5. ДСТУ 1.7
228.	В ТУ установлюють вимоги до якості, виконання, розмірів, сировини, складаних одиниць, безпечності, охоплюючи вимоги до	<ul style="list-style-type: none"> 1. Торгового фірмового знака 2. Термінології 3. Умовних позначень 4. Методів випробовування (вимірювання, контролювання, аналізування) 5. Пакування, маркування та етикетування
229.	Позначення нормативного документа складається з	<ul style="list-style-type: none"> 1. Вступу 2. Індексу 3. Номера 4. Року прийняття 5. Бібліографії
230.	Установлено такі індекси документів національного рівня:	<ul style="list-style-type: none"> 1. ДСТУ 2. ДСТУ-П 3. ДК 4. ДСТУ-ЗТ 5. ДСТУ-Н
231.	Установлено такі індекси документів, крім національного рівня:	<ul style="list-style-type: none"> 1. СОУ 2. ТУУ 3. СТУ 4. ІСО 5. ІДТ
232.	Центральний орган виконавчої влади у сфері стандартизації у межах своїх повноважень:	<ul style="list-style-type: none"> 1. Забезпечує реалізацію державної політики у сфері стандартизації 2. Бере участь у розробленні і узгодженні технічних регламентів та інших нормативно-правових актів з питань стандартизації 3. Вживає заходів щодо виконання зобов'язань, зумовлених участю в

		<p>міжнародних організаціях стандартизації</p> <p>4. Співпрацює у сфері стандартизації з відповідними органами інших держав</p> <p>5. Формує програму робіт із стандартизації та координує її реалізацію</p>
233.	Суб'єкти стандартизації, які керують галузями (підгалузями)	<p>1. Розробляють стандарти організацій</p> <p>2. Приймають стандарти організацій</p> <p>3. Змінюють стандарти організацій</p> <p>4. Скасовують стандарти організацій</p> <p>5. Перевіряють стандарти організацій</p>
234.	На технічні комітети покладено функції	<p>1. Розробляти міжнародні (регіональні) та національні НД</p> <p>2. Розглядати міжнародні (регіональні) та національні НД</p> <p>3. Погоджувати міжнародні (регіональні) та національні НД</p> <p>4. Перевіряти міжнародні (регіональні) та національні НД</p> <p>5. Контролювати міжнародні (регіональні) та національні НД</p>
235.	До роботи в технічних комітетах стандартизації залучають на добровільних засадах уповноважених представників	<p>1. Органів виконавчої влади</p> <p>2. Органів місцевого самоврядування</p> <p>3. Суб'єктів господарювання та їхніх об'єднань</p> <p>4. Науково-технічних та інженерних товариств (спілок)</p> <p>5. Споживачів</p>
236.	Правила розроблення та приймання національних НД установлюють	<p>1. ДСТУ 1.2</p> <p>2. ДСТУ 1.3</p> <p>3. ДСТУ 1.5</p> <p>4. ДСТУ 1.7</p> <p>5. ДСТУ ISO/IEC Guide 59</p>
237.	За відповідність НД чинним технічним регламентам та чинному законодавству, а також за	<p>1. Розробники НД</p> <p>2. Організації та установи, які їх експертували</p> <p>3. Суб'єкти стандартизації, що</p>

	їхній науково-технічний рівень відповідають	схвалили чи прийняли НД 4. Контролери 5. Експерти
238.	Основною функцією Ради є вивчення, аналіз та розроблення пропозицій щодо вдосконалення діяльності у сфері стандартизації стосовно:	1. Дотримування суб'єктами господарювання вимог НД 2. Створення технічних комітетів стандартизації та визначення напрямів їхньої діяльності 3. Прийняття міжнародного, регіонального чи іншого стандарту як національного стандарту 4. Проведення експертиз проектів технічних регламентів та інших нормативних документів з питань технічного регулювання 5. Програм робіт із стандартизації
239.	Державний нагляд за дотримуванням суб'єктами господарювання вимог НД, обов'язковість яких встановлено технічними регламентами та чинним законодавством, здійснюють на стадіях	1. Проектування 2. Виготовлення 3. Реалізування 4. Установлювання (монтажування) 5. Зберігання, транспортування та типізування продукції
240.	Інформаційні послуги надають публікуванням	1. Офіційних текстів стандартів 2. Програм 3. Кодексів ustalеної практики 4. Класифікаторів 5. Каталогів
241.	Інформаційне забезпечування робіт у сфері стандартизації проводять згідно з	1. ДСТУ 1.2 2. ДСТУ 1.13 3. ДСТУ 1 20/IEC Guide 59 4. «Угодою про технічні бар'єри в торгівлі» 5. «Охороною праці»
242.	Центральний орган виконавчої влади у сфері стандартизації через	1. Стандартизацію 2. Технічні регламенти з підтвердження відповідності та інші

	<p>національний фонд нормативних документів та національний центр міжнародної інформаційної мережі ISONET WTO забезпечує користувачів інформацією про:</p>	<p>нормативно-правові акти, що встановлюють вимоги до продукції, процесів чи послуг</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Національні НД 4. Офіційні бібліографічні та інформаційні видання міжнародних (регіональних) організацій 5. Національні стандарти інших держав
243.	<p>Основні завдання міжнародного співробітництва у сфері стандартизації:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Зближувати та гармонізувати національну стандартизацію України з міжнародними та регіональними системами, національними системами стандартизації інших країн 2. Удосконалювати та розвивати Національний фонд НД України 3. Забезпечувати захист інтересів України під час розроблення міжнародних і регіональних стандартів 4. Забезпечувати єдність вимірювання 5. Забезпечувати взаємне визнання результатів випробування продукції та оцінення відповідності
244.	<p>Стандарт установлює терміни та визначення основних понять у сфері стандартизації та тісно пов'язаній з нею процедурі встановлення відповідності продукції, процесів і послуг певним вимогам, що полягає у</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Випробуванні 2. Оцінюванні відповідності 3. Інспектуванні та нагляді за відповідністю 4. Декларуванні 5. Дотримувannya суб'єктами господарювання вимог НД
245.	<p>У стандарті подано як довідкові</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Німецькі (de) відповідники стандартизованих українських термінів та їхні абеткові покажчики 2. Англійські (en) відповідники стандартизованих українських

		термінів та їхні абеткові покажчики 3. Французькі (fr) відповідники стандартизованих українських термінів та їхні абеткові покажчики 4. Російські (ru) відповідники стандартизованих українських термінів та їхні абеткові покажчики 5. Китайські (kt) відповідники стандартизованих українських термінів та їхні абеткові покажчики
246.	Стандарт на продукцію, крім вимог відповідності призначенню, може містити безпосередньо або через посилання такі елементи, як	1. Терміни та визначення понять 2. Відбирання проб 3. Випробування 4. Пакування 5. Етикетування
247.	К.Ф. Гаусс побудував систему одиниць, названу абсолютною, в якій за основу було взято три довільні, незалежні одна від одної одиниці:	1. Довжина – міліметр 2. Маса – міліграм 3. Час – секунда 4. Сила – ньютон 5. Потужність – ват
248.	До 1975 р. було утворено такі консультативні комітети:	1. ККЕ – Консультативний комітет з електрики 2. ККФР – Консультативний комітет з фотометрії та радіометрії 3. ККТ – Консультативний комітет з термометрії 4. ККВМ – Консультативний комітет з визначення метра 5. ККВС – консультативний комітет з визначення секунди
249.	13 березня 1992 р. між державами СНД досягнуто угоди про проведення узгодженої політики в галузі стандартизації, метрології та сертифікації. Угодою	1. Визнання діючих стандартів ГОСТ, як міждержавних 2. Збереження аббревіатури ГОСТ за новими міждержавними стандартами 3. Проведення робіт із сертифікації на підставі загальних організаційно-методичних положень

	передбачено:	<p>4. Визнання існуючих державних еталонів одиниць фізичних величин як міждержавних</p> <p>5. Створення міждержавної ради із стандартизації, метрології та сертифікації</p>
250.	Серед сотень міжнародних та регіональних організацій вирізняються організації спеціалізовані, які охоплюють практично всі сфери діяльності людини, це	<p>1. Міжнародна організація зі стандартизації (ISO)</p> <p>2. Міжнародна електротехнічна комісія (МЕК, тепер – ІЕС)</p> <p>3. Торгівельна організація (ТОВ)</p> <p>4. Космічна організація (КОСМ)</p> <p>5. Атомна організація (АТОМ)</p>
251.	Міжнародна організація зі стандартизації (ISO) та Міжнародна електротехнічна комісія (МЕК, тепер – ІЕС) охоплюють практично всі сфери діяльності людини:	<p>1. Науково-технічний прогрес і передову технологію</p> <p>2. Захист навколишнього природного середовища</p> <p>3. Раціональне використання сировини і матеріалів</p> <p>4. Взаємозамінність</p> <p>5. Безпеку експлуатації виробів</p>
252.	Серед широко відомих міжнародних організацій зі стандартизації слід назвати:	<p>1. Північноатлантичний блок (НАТО)</p> <p>2. Раду економічної взаємодопомоги (РЕВ)</p> <p>3. Міжнародну організацію законодавчої метрології (МОЗМ), створену в 1956 р.</p> <p>4. Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ), створене в 1957 р.</p> <p>5. Міжнародну організацію цивільної авіації (ІКАО), створену в 1944 р.</p>
253.	У багатьох сферах людської діяльності інформаційна технологія – необхідна умова забезпечення конкурентоспроможності, тому процесний опис	<p>1. Виявити (задати) повну систему процесів, необхідних для менеджменту якості</p> <p>2. Визначити послідовність, взаємозв'язок і взаємодії у цій системі процесів</p> <p>3. Визначити якість продукції</p>

	діяльності організації цілком доречний. Для цього пропонується мета-процес, що складається з таких кроків:	4. Визначити ключові процеси з позицій стратегічних цілей і планів 5. Визначити порядок внесення змін у процес
254.	У японців щодо цього існує ціла філософія, названа «5S»: чим краще організоване наше оточення, тим продуктивніші й ефективніші наші думки	1. Організованість 2. Акуратність 3. Чистота 4. Стандартизація 5. Справедливість
255.	Цикл Шухарта-Демінга представляється графічно у вигляді кола, розділеного на чотири квадранти. Зверху за годинною стрілкою кожен квадрант символізує одну з чотирьох послідовних дій:	1. Планування (роботи, спрямованої на чергову спробу поліпшення процесу чи його частини) 2. Реалізація (наміченого плану) 3. Стандартизація (всієї продукції) 4. Перевірка чи вивчення (того, що вийшло) 5. Зміна усталеної практики, якщо фокус удався, чи перехід на наступний аналогічний цикл
256.	В основу схеми Ісікави покладено принцип «4М», що дозволяє класифікувати всі можливі групи впливів на процес чи його елемент. Ці чотири класи такі:	1. Матеріали (сировина і комплектувальні вироби, а також послуги зовнішніх організацій) 2. Устаткування (верстати й агрегати) 3. Методи (технології та підходи до організації виробництва) 4. Люди (усі ті, хто так чи інакше бере участь у нашій справі) 5. Тварини (усі, що споживають продукцію)
257.	Удосконалювання без навчання – марне заняття. Навчання виконує відразу кілька ключових функцій, серед яких:	1. Надання роботі творчого характеру 2. Згуртування команди 3. Підвищення кваліфікації співробітників 4. Зниження втрат від неефективних, нераціональних, некваліфікованих дій

		5. Вивчення ДСТУ
258.	Знання – це товар коштовний, який користується підвищеним попитом. Так чому б не зайнятися його виробництвом і продажем? Такого роду питання хвилювало людей останні півстоліття і привело до чотирьох груп пов'язаних між собою проблем:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стандартизації 2. Навчання й організації, що самостійно навчаються 3. Якість та інновації 4. Наукові дослідження і виробництво 5. Управління знаннями
259.	Для виявлення усіх важливих показників, які становлять інтерес для прийняття рішень запропоновано, крім фінансово-економічних, збалансовану систему показників, що включає такі групи показників:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Показники задоволеності клієнтів (споживачів, покупців) продукцією та послугами 2. Характеристики внутрішніх бізнес-процесів 3. Показники можливостей для навчання і росту персоналу 4. Показники свіжості зерна 5. Метрологічні показники
260.	Метрологія піклується про дотримання принципу єдності вимірювань, про їх –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Порівнянність 2. Відтворюваність 3. Точність 4. Правильність 5. Незміщеність
261.	Метрологія визначає правила	<ol style="list-style-type: none"> 1. Сертифікації 2. Стандартизації 3. Калібрування вимірювальних систем 4. Юстировки вимірювальних систем 5. Настроювання вимірювальних систем
262.	Для збирання, представлення і первинного оброблення даних у Японії було розроблено відомі «сім	<ol style="list-style-type: none"> 1. Контрольні листки 2. Діаграми Парето 3. Схеми Ісікави 4. Гістограми, графіки, контрольні карти і стратифікація

	простих інструментів статистичного контролю якості». У їх число входять:	(розшаровування) даних 5. Дисперсійний аналіз
263.	Термін «якість» практично самотійно не вживається. Замість нього використовують такі:	1. Відносна якість 2. Рівень якості і міра якості 3. Відносна кількість 4. Порівняна якість 5. Відповідність
264.	На якість продукції або послуг впливають такі взаємозалежні види діяльності, як	1. Стандартизація 2. Проектування 3. Виготовлення 4. Процес обслуговування 5. Процес ремонту
265.	Уся промислова продукція з метою оцінки рівня її якості поділена на класи:	1. Та, що витрачається при використанні 2. Та, що витрачає (спрацьовує) свій ресурс 3. Вищий 4. Перший 5. Другий
266.	У класі оцінки рівня якості продукції, що витрачається при використанні, виділяють групи:	1. Добра 2. Задовільна 3. Сировина і різні види природного палива 4. Матеріали і продукти 5. Вироби, що витрачаються
267.	У класі оцінки рівня якості продукції, що витрачає (спрацьовує) свій ресурс, виділяють дві групи:	1. Сировина і різні види природного палива 2. Матеріали і продукти 3. Вироби, що витрачаються 4. Вироби, що не ремонтуються 5. Вироби, що ремонтуються
268.	До групи показників призначення відносяться такі підгрупи:	1. Класифікаційні показники 2. Показники функціональні 3. Конструктивні показники 4. Показники складу і структури 5. Показники якості
269.	До класифікаційних	1. Потужність електродвигуна

	показників, наприклад, відносяться:	<ol style="list-style-type: none"> 2. Місткість ковша екскаватора 3. Передавальне число редуктора 4. Корисний ефект від експлуатації 5. Прогресивність технічних розв'язань, закладених у продукцію
270.	Показники функціональної і технічної ефективності (для технічних об'єктів називаються експлуатаційними) характеризують	<ol style="list-style-type: none"> 1. Потужність електродвигуна 2. Місткість ковша екскаватора 3. Передавальне число редуктора 4. Корисний ефект від експлуатації 5. Прогресивність технічних розв'язань, закладених у продукцію
271.	Конструктивні показники характеризують	<ol style="list-style-type: none"> 1. Проектно-конструкторські розв'язання 2. Зручність монтажу і установки продукції 3. Можливість агрегування продукції 4. Можливість взаємозамінності 5. Якість продукції
272.	До конструктивних показників, наприклад, відносять	<ol style="list-style-type: none"> 1. Габаритні розміри 2. Приєднувальні розміри 3. Коефіцієнт ефективності 4. Коефіцієнт взаємозамінності 5. Коефіцієнт складальності виробів
273.	До показників безвідмовності відносять:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Імовірність безвідмовної роботи 2. Середнє напрацювання до відмови 3. Інтенсивність відмов 4. Параметр потоку відмов 5. Напрацювання на відмову
274.	До показників ремонтпригодності відносять	<ol style="list-style-type: none"> 1. Імовірність безвідмовної роботи 2. Показники збереження 3. Комплексні показники надійності 4. Параметр потоку відмов 5. Напрацювання на відмову
275.	Ергономічні показники характеризують систему людина – вироб (зокрема, людина – машина) і	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гігієнічних 2. Антропометричних 3. Фізіологічних 4. Психологічних

	враховують комплекс властивостей людини	5. Метричних
276.	Естетичні показники характеризують	<ol style="list-style-type: none"> 1. Естетичні відносини 2. Інформаційну виразність, раціональність форми 3. Цільність композиції 4. Досконалість виробничого використання продукції і сталість товарного вигляду 5. Досконалість вимірювань
277.	До основних показників технологічності відносять	<ol style="list-style-type: none"> 1. Показники трудомісткості 2. Показники матеріаломісткості 3. Показники собівартості 4. Показники якості 5. Показники кількості
278.	Показники уніфікації характеризують	<ol style="list-style-type: none"> 1. Насиченість продукції стандартними складовими частинами 2. Насиченість продукції уніфікованими складовими частинами 3. Насиченість продукції оригінальними складовими частинами 4. Рівень уніфікації з іншими виробами 5. Рівень якості
279.	Патентно-правові показники характеризують	<ol style="list-style-type: none"> 1. Патентний захист 2. Патентну чистоту продукції 3. Показники якості 4. Показники кількості 5. Показники свіжості
280.	До екологічних показників відносять	<ol style="list-style-type: none"> 1. Наявність шкідливих домішок, які викидаються в навколишнє середовище 2. Імовірність викидання шкідливих часток при збереженні, транспортуванні та експлуатації 3. Імовірність викидання газів при збереженні, транспортуванні та

		експлуатації 4. Імовірність викидання випромінювання при збереженні, транспортуванні та експлуатації 5. Показники якості
281.	До показників безпеки відноситься (при санкціонованих умовах у режимах експлуатації або споживання, монтажу, обслуговування, ремонту, збереження і транспортування)	1. Захист від механічних впливів 2. Захист від електричних впливів 3. Захист від теплових впливів 4. Захист від отруйних і вибухових парів 5. Захист від акустичних шумів, радіоактивних випромінювань
282.	Взаємозамінність вказує на зв'язок її з іншими властивостями якості	1. Точністю 2. Надійністю 3. Однорідністю (подібністю) 4. Довговічністю 5. Та кількістю
283.	Система якості функціонує одночасно з усіма іншими видами людської діяльності, які впливають на якість продукції або послуг, і взаємодіє з ними, її вплив поширюється від первинного визначення виробу або послуг і до кінцевого задоволення вимог та потреб споживача. Ці етапи і види діяльності включають:	1. Маркетинг, пошуки і вивчення ринку 2. Матеріально-технічне забезпечення 3. Виробництво 4. Реалізацію і розподіл продукції 5. Утилізацію після використання
284.	Метрологічне забезпечення здійснюється згідно з вимогами	1. ДСТУ 1:5-2003 2. Державних стандартів щодо метрологічного забезпечення підрозділів 3. Галузових стандартів щодо

		<p>метрологічного забезпечення підрозділів</p> <p>4. Служб виробничих об'єднань</p> <p>5. Служб виробничих підприємств</p>
285.	Постачальник служб виробничих об'єднань (виробничих підприємств) повинен:	<p>1. Визначати необхідні вимірювання і їх точність, вибирати відповідні контрольно-вимірювальне і випробне обладнання</p> <p>2. Визначати, градуювати і юстирувати через означені відрізки часу контрольні, вимірювальні і випробні обладнання і прилади, які впливають на якість продукції</p> <p>3. Забезпечувати необхідну точність і правильність контрольного вимірювального і випробного обладнання</p> <p>4. Реєструвати перевірки контрольного, вимірювального і випробного обладнання</p> <p>5. Забезпечити необхідні умови для проведення градуювання, контролю, вимірювання і випробування</p>
286.	До сфери управління вимірюваннями включаються	<p>1. Відповідне програмне забезпечення</p> <p>2. Інструменти</p> <p>3. Датчики</p> <p>4. Розмічальні плити</p> <p>5. Спеціальне випробне обладнання</p>
287.	Управління контрольно-вимірювальним і випробним обладнанням, а також методами проведення випробування повинно включати такі фактори:	<p>1. Правильні технічні умови і задані характеристики</p> <p>2. Вихідне градуювання до початку використання, що забезпечує необхідну точність</p> <p>3. Якість продукції</p> <p>4. Кількість продукції</p> <p>5. Перевірку відповідності відомим еталонам точності й стабільності</p>
288.	Проведення контролю і	1. Маркіровкою

	випробування продукції повинно підтверджуватися	<ol style="list-style-type: none"> 2. Пломбами 3. Ярликами 4. Бирками 5. Даними реєстрації контролю
289.	Наукові дослідження та практика вже досить впевнено виявили онтологічні передумови забезпечення якості продукції та показали, що вони зводяться до таких основних груп факторів –	<ol style="list-style-type: none"> 1. Технологічні 2. Людські 3. Адміністративні 4. Метрологічні 5. Сертифікаційні
290.	Для забезпечення якості продукції підприємству потрібно мати:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Показники якості 2. Стандарти 3. Необхідну матеріальну базу 4. Зацікавленість робітників у праці 5. Сучасне управління підприємством у цілому та управління якістю зокрема
291.	Казати про управління якістю і систему якості можна, мабуть, тільки тоді, коли виконуються такі умови:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Коли зрозуміло, що саме є об'єктом, а що суб'єктом управління 2. Коли під управлінням якістю розуміється самостійна галузь діяльності, покликана розв'язувати власні специфічні завдання 3. Коли діють стандарти 4. Коли досвідчений персонал 5. Коли є відповідна якість продукції
292.	Система якості як інструмент управління якістю є суб'єктом управління. Вона впливає на виробництво тим, що організовує та регламентує виконання таких функцій:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Розроблення політики якості 2. Контроль якості продукції на всіх етапах її створення 3. Збір, аналіз та розподіл інформації про якість випущених виробів та перспективних зразків 4. Визначення якості продукції 5. Визначення кількості продукції
293.	Метою Концепції державної політики у сфері управління якістю	<ol style="list-style-type: none"> 1. Визначення стратегічних напрямів 2. Визначення стратегічних пріоритетів

	продукції (товарів, робіт, послуг) є	<ul style="list-style-type: none"> 3. Визначення політичних засад реалізації державної політики у сфері управління якістю 4. Визначення соціально-економічних засад реалізації державної політики у сфері управління якістю 5. Визначення техніко-технологічних засад реалізації державної політики у сфері управління якістю
294.	Основними завданнями Концепції державної політики у сфері управління якістю продукції (товарів, робіт, послуг) є	<ul style="list-style-type: none"> 1. Визначення стратегічних напрямів, методів і механізмів реалізації державної політики у сфері управління якістю 2. Формування загальної культури якості 3. Постійне вдосконалення управління якістю в усіх галузях економіки 4. Виробництва якісної продукції 5. Задоволення попиту на безпечну та якісну продукцію
295.	Завдання державної політики у сфері управління якістю полягають у створенні необхідних правових, економічних, організаційних умов для:	<ul style="list-style-type: none"> 1. Виробництва якісної продукції 2. Формування загальної культури якості 3. Задоволення попиту на безпечну та якісну продукцію 4. Збереження та відновлення безпеки довкілля 5. Зростання зайнятості та підвищення життєвого рівня громадян
296.	Державна політика у сфері управління якістю ґрунтується на таких принципах всеохоплюючого управління якістю:	<ul style="list-style-type: none"> 1. Орієнтація на споживача 2. Провідна роль керівництва підприємств та організацій у вирішенні питань якості 3. Залучення працівників підприємств та організацій до процесів управління якістю 4. Системний підхід до управління

		діяльністю підприємств та організацій 5. Розвиток партнерських стосунків з постачальниками
297.	Організаційні заходи державного регулювання у сфері управління якістю спрямовуються на:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Формування загальної культури якості 2. Створення умов для впровадження систем управління якістю та довкіллям 3. Залучення органів державного управління і громадських організацій до діяльності із забезпечення якості та конкурентоспроможності продукції 4. Поширення досвіду підприємств та організацій, що досягли найвищих результатів у сфері управління якістю і довкіллям 5. Пропагування заходів із забезпечення якості та підвищення інформованості населення щодо них
298.	Державна політика у сфері управління якістю передбачає:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Безумовне дотримання вимог щодо якості продукції, закупівля якої здійснюється за державні кошти 2. Активізацію діяльності із сертифікації систем управління якістю та довкіллям, досягнення високого рівня професіоналізму учасників цієї діяльності та підвищення довіри до її результатів 3. Сприяння визнанню у світі національної системи технічного регулювання 4. Входження вітчизняних установ та організацій, що працюють у сфері управління якістю, до міжнародних та регіональних спілок 5. Забезпечення акредитації за кордоном уповноважених органів із

		сертифікації та випробувальних лабораторій
299.	З метою удосконалення правових засад і нормативного забезпечення діяльності з поліпшення якості продукції передбачається, зокрема, здійснити:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Прийняття нових і перегляд діючих нормативно-правових актів і нормативних документів у сфері управління якістю продукції, систем управління якістю та довкіллям відповідно до міжнародних і європейських вимог 2. Розроблення освітніх стандартів 3. Поліпшення функціонування національної системи стандартизації 4. Активізація участі України в розробленні міжнародних стандартів 5. Спрямування національної метрологічної системи на задоволення потреб підприємств у забезпеченні єдності вимірів
300.	Державна політика у сфері забезпечення підготовки та підвищення кваліфікації кадрів повинна базуватися на принципах безперервної та дистанційної освіти, що будуть реалізуватися шляхом:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Розроблення програм багаторівневого навчання та підвищення кваліфікації кадрів з питань управління якістю та довкіллям 2. Запровадження у вищих навчальних закладах освітніх програм з питань управління якістю та довкіллям, диференційованих за спеціальностями 3. Проведення у старших класах загальноосвітніх навчальних закладів факультативних занять із загальних питань стандартизації, оцінки відповідності, метрології, управління якістю 4. Навчання керівників у сфері стандартизації, оцінки відповідності, метрології, управління якістю та довкіллям 5. Розроблення освітніх стандартів

		відповідно до вимог цієї Концепції
301.	Науково-технічний рівень виробництва повинен відповідати вимогам міжнародних та європейських стандартів. З цією метою передбачається:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Пропагувати досягнення вітчизняної та світової науки і техніки 2. Залучати інвестиції шляхом прийняття цільових державних та галузевих програм створення нової техніки і високих технологій 3. Залучати іноземний капітал для забезпечення виробництва у пріоритетних напрямках, забезпечувати конкурентоспроможність продукції на внутрішньому та зовнішньому ринку 4. Розробляти науково-методичні засади надання консультаційної підтримки у впровадженні систем управління якістю 5. Створювати мережі методичних центрів з управління якістю
302.	Поліпшення якості та конкурентоспроможності продукції повинне базуватися на використанні	<ol style="list-style-type: none"> 1. Досягнень науки 2. Впровадженні ресурсозберігаючих технологій 3. Впровадженні екологічно чистих прогресивних технологій 4. Впровадженні нових матеріалів 5. Впровадженні системи показників якості
303.	Державна політика у сфері управління якістю повинна спрямовуватися на створення необхідних умов для впровадження в усіх галузях економіки систем управління якістю та довкіллям, а саме:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Розроблення науково-методичних засад надання консультаційної підтримки у впровадженні систем управління якістю та довкіллям 2. Розроблення заходів щодо заохочення та підтримки впровадження систем управління якістю та довкіллям 3. Організація моніторингу впровадження, розвитку системи

		<p>оцінювання відповідності у сфері управління якістю та довкіллям, сертифікації цієї системи</p> <p>4. Створення мережі методичних і консультаційних центрів з управління якістю та довкіллям в усіх регіонах</p> <p>5. Створення дієвої системи державного і громадського контролю</p>
304.	<p>Державна політика у сфері захисту внутрішнього ринку від недоброякісної і фальсифікованої продукції спрямовується на:</p>	<p>1. Досягнення конкурентоспроможності продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках</p> <p>2. Досягнення високого рівня якості військової техніки та озброєнь</p> <p>3. Створення дієвої системи державного і громадського контролю за безпекою і відповідністю якості продукції параметрам, задекларованим у товарній документації та рекламі</p> <p>4. Розвиток системи підтвердження відповідності</p> <p>5. Забезпечення невідворотності притягнення до юридичної відповідальності тих виробників і постачальників, які реалізують небезпечну, фальсифіковану чи невідповідну заявленій якості продукцію, а також посилення державного контролю у цій сфері</p>
305.	<p>Для розв'язання проблеми якості та конкурентоспроможності продукції необхідно посилювати масовий рух за поліпшення якості, розширювати рекламу та пропаганду в цій сфері. З цією метою</p>	<p>1. Щорічно проводити Всеукраїнський конкурс на здобуття нагород з якості та ділової досконалості</p> <p>2. Щорічно проводити конкурс «100 кращих товарів України»</p> <p>3. Щорічно проводити Європейський тиждень якості</p> <p>4. Установлювати щорічні премії у</p>

	передбачається здійснювати такі заходи:	сфері управління якістю та проводити регіональні і галузеві конкурси 5. Популяризувати вітчизняний і світовий досвід управління якістю та докільям за допомогою засобів масової інформації та мережі Інтернет
306.	Внаслідок реалізації державної політики у сфері управління якістю очікуються такі результати:	1. Досягти конкурентоспроможності продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках 2. Задовольнити попит населення на якісну і безпечну продукцію 3. Досягти високого рівня якості військової техніки та озброєнь для забезпечення обороноздатності країни, захисту її незалежності 4. Підвищувати роль держави в міжнародних відносинах 5. Розв'язувати завдання збереження та оздоровлення довкілля
307.	Сертифікація продукції звичайно базується на	1. Проведенні випробувань її зразків 2. Оцінюванні умов її виробництва 3. Подальшому нагляді (інспекційному контролю) за продукцією 4. Сертифікації 5. Метрології
308.	При сертифікації, як правило, проводяться:	1. Інспектування 2. Повірка 3. Випробування продукції як перед виданням сертифіката для первинного підтвердження відповідності, так і після для періодичної перевірки стабільності відповідності шляхом інспекційного контролю 4. Первинне оцінювання стану виробництва продукції 5. Подальший (після надання

		сертифіката) інспекційний контроль за продукцією і виробництвом
309.	Попереднє оцінювання виробництва може базуватись на	<ol style="list-style-type: none"> 1. Аналізі його стабільності 2. Процедурі його сертифікації (атестації) 3. Сертифікації системи якості 4. Стандартизації системи якості 5. Метрології
310.	Ідентифікація продукції при сертифікації включає такі дії:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Повірку 2. Перевірку відомостей про продукцію, представлених заявником 3. Документування цих відомостей 4. Вимірювання 5. Перевірку
311.	Ідентифікація продукції при сертифікації включає перевірку відомостей про продукцію, представлених заявником, і документування цих відомостей –	<ol style="list-style-type: none"> 1. У сертифікаті 2. На етикетці 3. На ярлику 4. На упаковці 5. У паспорті
312.	Ідентифікацію на різних стадіях виготовлення і сертифікації виконують різні сторони	<ol style="list-style-type: none"> 1. Держспоживстандарт 2. Виготовлювач, маркіруючи продукцію своїм товарним знаком 3. Випробувач, відбираючи готові зразки продукції 4. Орган із сертифікації, перевіряючи характеристики продукції чи відомості про неї, маркіруючи знаком відповідності 5. Центр стандартизації
313.	Як знаки відповідності можуть бути зареєстровані	<ol style="list-style-type: none"> 1. Поєднання окремих букв 2. Поєднання окремих цифр 3. Графічні символи 4. Поєднання кольорів 5. Комбінації кольорів
314.	Наноситься знак відповідності залежно від	<ol style="list-style-type: none"> 1. На самому виробі 2. На упаковці

	продукції:	<ul style="list-style-type: none"> 3. На спеціальній бирці 4. На тарі 5. У товаросупровідній документації
315.	Основні положення» сертифікація в системі УкрСЕПРО передбачає підтвердження третьою стороною показників, характеристик та властивостей продукції, процесів, послуг на підставі	<ul style="list-style-type: none"> 1. Досліджень 2. Характеристики 3. Випробувань 4. Атестації виробництва 5. Сертифікації систем якості
316.	У системі УкрСЕПРО здійснюються такі взаємопов'язані види діяльності:	<ul style="list-style-type: none"> 1. Сертифікація продукції, процесів, послуг 2. Сертифікація систем якості 3. Атестація виробництв 4. Акредитація випробувальних центрів 5. Акредитація органів з сертифікації продукції
317.	У сертифікації продукції беруть участь ті, що акредитовані в системі УкрСЕПРО та занесені до Реєстру Системи	<ul style="list-style-type: none"> 1. Органи із сертифікації 2. Випробувальні лабораторії 3. Випробувальні центри 4. Експерти-аудитори 5. Інструктори
318.	Порядок проведення сертифікації продукції» і в загальному випадку містить	<ul style="list-style-type: none"> 1. Подання та розгляд заяви на сертифікацію продукції, прийняття рішення із зазначенням схеми (моделі) сертифікації 2. Атестацію виробництва продукції, що сертифікується, або сертифікацію системи якості, якщо це передбачено схемою сертифікації 3. Відбирання, ідентифікація зразків продукції та випробування 4. Відповідну схему досліджень 5. Визнання сертифіката, що виданий закордонним або міжнародним органом

319.	Організаційну структуру. Системи УкрСЕПРО утворюють:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Держспоживстандарт України 2. Науково-технічна комісія 3. Органи із сертифікації продукції 4. Органи із сертифікації систем якості 5. Експерти-аудитори
320.	Форму, розміри та технічні вимоги до національного знака відповідності, а також правила його застосування в системі сертифікації УкрСЕПРО встановлено такі зображення національного знака відповідності:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Для продукції, яка відповідає обов'язковим вимогам нормативних документів та вимогам, що передбачені чинними законодавчими актами України, за якими встановлено обов'язкову сертифікацію 2. Для продукції, яка відповідає усім вимогам нормативних документів, що поширюються на дану продукцію 3. З Гербом України 4. З прапором України 5. Також для позначення продукції, яка не підлягає обов'язковій сертифікації, проте сертифікована, за ініціативи виробника, постачальника чи продавця продукції
321.	Періодично публікується Держспоживстандартом у відкритих інформаційних виданнях	<ol style="list-style-type: none"> 1. Інформація про акредитовані в Системі органи із сертифікації 2. Інформація про акредитовані випробувальні лабораторії (центри) 3. Інформація про атестованих експертів-аудиторів 4. Інформація про видані сертифікати відповідності 5. Також інформація про анулювання акредитації або сертифікатів
322.	Згідно з наказом Держспоживстандарту № 95 від 30.06,1993 р. в Україні обов'язковій сертифікації підлягають такі групи продукції:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Побутове обладнання 2. Світлотехнічна продукція 3. Медична техніка 4. Іграшки 5. Синтетичні мийні засоби
323.	До показників, що	1. Показники безпеки продукції для

	підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	життя і здоров'я людей 2. Показники безпеки щодо майна 3. Показники небезпеки для навколишнього природного середовища 4. Показники сумісності 5. Показники взаємозамінності
324.	До показників безпеки продукції для життя і здоров'я людей, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Показники травмобезпеки 2. Показники якості зерна 3. Показники безпеки щодо повітря робочої зони 4. Показники термобезпеки 5. Показники електробезпеки
325.	До показників травмобезпеки, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Відсутність гострих частин, задирок, шорсткої поверхні 2. Відсутність рухомих частин 3. Наявність загороджень 4. Наявність засобів захисту 5. Наявність блокування
326.	До показників безпеки щодо дії шуму і вібрації, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Рівень шуму 2. Рівень віброінфразвуку 3. Рівень інфразвуку 4. Рівень ультразвуку 5. Рівень вібрації
327.	До показників безпеки щодо повітря робочої зони, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Рівень запиленості повітря 2. Рівень загазованості повітря 3. Мінімальна температура повітря 4. Максимальна температура повітря 5. Барометричний тиск повітря
328.	До показників термобезпеки, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Мінімальна температура поверхні виробу 2. Максимальна температура поверхні виробу 3. Електричний опір ізоляції 4. Струм витоку 5. Напруга доторкання
329.	До показників	1. Мінімальна температура поверхні

	електробезпеки, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	виробу 2. Електрична міцність ізоляції 3. Електричний опір ізоляції 4. Струм витoku 5. Напруга доторкання
330.	До показників безпеки щодо дії електромагнітних коливань, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Напруга електромагнітного поля 2. Густина потоку енергії електромагнітного поля 3. Потужність дози рентгенівського випромінювання 4. Рівень інфрачервоної радіації в робочій зоні 5. Густина потоку бета-частинок
331.	До показників безпеки щодо дії радіоактивного випромінювання, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Потужність поглинутої дози гамма-випромінювання 2. Густина потоку бета-частинок 3. Потужність дози рентгенівського поля 4. Вміст альдегідів 5. Наявність попереджувальної сигналізації, блокування, знаків безпеки
332.	До показників хімічної небезпеки, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Вміст пестицидів 2. Вміст нітратів 3. Вміст сірчистої кислоти 4. Вміст альдегідів 5. Вміст метилового спирту
333.	До показників біологічної (мікробіологічної) небезпеки, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Вміст мікотоксинів 2. Вміст нітратів 3. Вміст антибіотиків 4. Вміст гормональних препаратів 5. Можливість отримання травм від макроорганізмів
334.	До показників безпеки щодо майна, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Показники пожежонебезпеки 2. Показники вибухонебезпеки 3. Показники якості зерна 4. Показники термобезпеки 5. Показники електробезпеки
335.	До показників	1. Горючість речовин і матеріалів

	пожежонебезпеки, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	<p>виробу</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Температура займання речовин і матеріалів виробу 3. Температура самозаймання речовин і матеріалів виробу 4. Температура тління речовин і матеріалів виробу 5. Клас електростатичної іскронебезпеки
336.	До показників вибухонебезпеки, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Задимленість відпрацьованих газів 2. Гранично допустима вибухобезпечна концентрація речовин 3. Дробові або фугасні якості вибухонебезпечного середовища 4. Концентрація забруднювальних речовин 5. Небезпека для ґрунту
337.	До показників небезпеки для навколишнього природного середовища, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Показники електробезпеки 2. Показники небезпеки для атмосфери 3. Показники небезпеки для гідросфери 4. Показники небезпеки для ґрунту 5. Показники термобезпеки
338.	До показників небезпеки для атмосфери, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Задимленість відпрацьованих газів 2. Частка виходу окислів азоту, окису вуглецю та вуглеводнів у відпрацьованих газах 3. Концентрація забруднювальних речовин у викидах в атмосферу 4. Концентрація забруднювальних речовин у скидах в гідросферу 5. Показники санітарного стану ґрунту
339.	До показників небезпеки для гідросфери, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації	<ol style="list-style-type: none"> 1. Санітарний стан ґрунту 2. Показники конструктивної сумісності 3. Концентрація забруднювальних

	продукції, відносяться:	речовин у скидах в гідросферу 4. Наявність теплового забруднення вод 5. Наявність мікробного забруднення вод
340.	До показників небезпеки для ґрунту, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Показники санітарного стану ґрунту 2. Ступінь порушення родючого шару ґрунту 3. Показники конструктивної сумісності 4. Концентрація забруднювальних речовин 5. Показники термобезпеки
341.	До показників сумісності, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Показники сумісності якості 2. Концентрація забруднювальних речовин 3. Показники електромагнітної сумісності 4. Показники конструктивної сумісності 5. Показники термобезпеки
342.	До показників енерго- та ресурсозбереження, що підлягають перевірці при обов'язковій сертифікації продукції, відносяться:	1. Показники частки витрати енергії на одиницю основного параметра 2. Показники частки витрати ресурсів на одиницю основного параметра 3. Показники термобезпеки 4. Показники конструктивної сумісності 5. Показники електробезпеки
343.	Випробування з метою сертифікації продукції включають такі види (за класифікацією ІЛАС):	1. Біологічні випробування 2. Хімічні випробування 3. Електричні випробування 4. Механічні випробування 5. Метрологія
344.	Вимірювання акустичних та вібраційних з метою сертифікації продукції включають такі підвиди	1. Вимірювання шуму та вібрації 2. Випробування обладнання для вимірювання акустичних та вібраційних параметрів

	(за класифікацією ІЛАС):	<ul style="list-style-type: none"> 3. Акустичні та вібраційні випробування матеріалів, вузлів і конструкцій 4. Конструктивну сумісність 5. Термобезпеку
345.	Біологічні випробування з метою сертифікації продукції включають такі підвиди (за класифікацією ІЛАС):	<ul style="list-style-type: none"> 1. Біологічні випробування та вимірювання 2. Мікробіологічні випробування та вимірювання 3. Біохімічні випробування та вимірювання, включаючи аналіз продуктів харчування, ліків і фармацевтичних продуктів 4. Випробування в галузі медицини та ветеринарії 5. Фізичні випробування
346.	Хімічні випробування з метою сертифікації продукції включають такі підвиди (за класифікацією ІЛАС):	<ul style="list-style-type: none"> 1. Концентрація речовин в гідросфері 2. Вимірювання електричних величин 3. Всі способи хімічного аналізу, включаючи інструментальні та автоматизовані, відповідні фізичні випробування 4. Випробування і калібрування (тарування) хімічного обладнання та іншого обладнання для проведення фізичних випробувань 5. Санітарний стан ґрунту
347.	Електричні випробування з метою сертифікації продукції включають такі підвиди (за класифікацією ІЛАС):	<ul style="list-style-type: none"> 1. Вимірювання електричних величин 2. Калібрування (тарування) і випробування електричного та електронного обладнання, приладів і компонентів 3. Фізичні випробування 4. Термобезпеку 5. Конструктивну сумісність
348.	Вимірювання іонізуючого випромінювання з метою сертифікації продукції включають такі підвиди	<ul style="list-style-type: none"> 1. Вимірювання іонізуючого випромінювання 2. Вимірювання радіоактивності 3. Калібрування обладнання для

	(за класифікацією ІЛАС):	вимірювання радіоактивності 4. Вимірювання міцності матеріалів 5. Калібрування механічного обладнання
349.	Механічні випробування з метою сертифікації продукції включають такі підвиди (за класифікацією ІЛАС):	1. Термобезпеку 2. Вимірювання міцності матеріалів і вузлів 3. Калібрування і випробування механічного обладнання, включаючи манометри, розходоміри, акселерометри 4. Металографічні випробування 5. Концентрація речовин в гідросфері
350.	Метрологія з метою сертифікації продукції включають такі підвиди (за класифікацією ІЛАС):;	1. Концентрація речовин в гідросфері 2. Термобезпеку 3. Конструктивну сумісність 4. Точне вимірювання маси, довжини і часу та їх безпосередніх похідних 5. Калібрування і випробування метрологічного обладнання
351.	Оптика і фотометрія з метою сертифікації продукції включають такі підвиди (за класифікацією ІЛАС):	1. Оптичні і фотометричні випробування 2. Вимірювання кольору 3. Калібрування і випробування оптичного і фотометричного обладнання 4. Термобезпеку 5. Конструктивну сумісність
352.	Теплові випробування з метою сертифікації продукції включають такі підвиди (за класифікацією ІЛАС):	1. Випробування на визначення теплових, температурних параметрів і теплової провідності 2. Вогнестійкість 3. Випробування теплочутливих пристроїв 4. Калібрування обладнання для вимірювання теплових параметрів 5. Випробування обладнання для вимірювання теплових параметрів
353.	Орган із сертифікації	1. Порушення вимог, що ставляться

	<p>продукції може зупинити або скасувати дію ліцензії на право застосування сертифіката відповідності для серійної продукції у таких випадках:</p>	<p>до продукції при обов'язковій сертифікації</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Порушення вимог з технології виготовлення, правил приймання, методів контролю та випробувань, позначення продукції, що узгоджені з органом із сертифікації під час проведення сертифікації продукції 3. Зміни нормативних документів на продукцію або на методи її випробувань без попереднього погодження з органом з сертифікації продукції 4. Зміни конструкції (складу), комплектності або технології виготовлення продукції без попереднього погодження з органом із сертифікації продукції 5. За відсутності технічної документації
354.	<p>Порядок здійснення робіт з атестації виробництва передбачає виконання таких етапів:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Подання заявки (якщо атестація проводиться за ініціативою підприємства) 2. Попереднє оцінювання 3. Складання програми та методики атестації 4. Перевірка виробництва і атестація його технічних можливостей 5. Технічний нагляд за атестованим виробництвом
355.	<p>Якщо атестація виробництва проводиться за вимогою органу із сертифікації продукції, необхідна технічна документація надається органу із сертифікації продукції на його запит. До складу документації,</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Технічні умови на продукцію, виробництво якої атестується 2. Конструкторська документація (або документація, що визначає склад продукції) 3. Технологічна документація 4. Стандарти підприємства 5. Структурна схема підприємства, що включає основні та допоміжні

	що подається для попереднього оцінювання, входять:	виробничі підрозділи, інженерні та адміністративні служби і зв'язки між ними
356.	Попереднє оцінювання здійснює комісія органу із сертифікації шляхом експертизи отриманих від підприємства документів. Під час експертизи проводять:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Перевірку відповідності показників і характеристик продукції, установлених технічною документацією, вимогам стандартів та інших нормативних документів, що поширюються на продукцію та технологічні процеси й виготовлення 2. Оцінювання повноти програми випробувань для підтвердження технічних можливостей виробництва, що атестується 3. Оцінювання правильності вибору головних етапів технологічного процесу 4. Оцінювання слушності методів випробувань для підтвердження технічних можливостей виробництва, що атестується 5. Наявність системи контролю якості виготовлення в ході технологічного процесу, включаючи контроль матеріалів і комплектувальних виробів
357.	Програма та методика атестації виробництва розробляються комісією експертів, що виконували попереднє оцінювання. Вона містить:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Об'єкти перевірки 2. Процедури перевірки 3. Правила прийняття рішень 4. Стандарти 5. НД
358.	Орган із сертифікації продукції може анулювати або зупинити дію атестата виробництва у таких випадках:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Виявлена невідповідність виготовленої продукції вимогам нормативних документів 2. Виявлені помилки у стандарті 3. Зміна керівництва органу сертифікації 4. До конструкції або технології

		<p>виготовлення продукції без погодження з органом із сертифікації продукції внесені зміни, які можуть призвести до зниження її якості</p> <p>5. Під час технічного нагляду виявлені невідповідності виробництва атестованим технічним можливостям</p>
359.	<p>Орган із сертифікації Системи якості розглядає заявку для проведення сертифікації системи якості і надсилає підприємству-заявнику:</p>	<p>1. Опитувальну анкету для проведення попереднього обстеження системи якості</p> <p>2. Перелік вихідних матеріалів, необхідних для проведення попереднього оцінювання Системи якості і стану виробництва</p> <p>3. Стандарти</p> <p>4. НД</p> <p>5. Регламент стандартизації</p>
360.	<p>Опитувальна анкета містить питання, що стосуються системи якості на підприємстві, зокрема:</p>	<p>1. Чи сформульована політика в галузі якості?</p> <p>2. Чи розроблено «Настанови з якості»?</p> <p>3. Чи регламентовано процедури управління процесами проектування?</p> <p>4. Чи регламентовано процедури роботи з документами?</p> <p>5. Чи прийнято певний порядок дій з невідповідною продукцією?</p>
361.	<p>До складу вихідних документів, які підприємство-виробник має надати органу із сертифікації систем якості для попереднього (заочного) оцінювання системи якості, входять:</p>	<p>1. Технічні умови на продукцію</p> <p>2. Конструкторська документація на продукцію</p> <p>3. Маршрутна технологія виготовлення продукції та її основних частин</p> <p>4. Структурна схема підприємства</p> <p>5. Стандарти підприємства</p>
362.	<p>Об'єктами перевірки та оцінювання при сертифікації систем</p>	<p>1. Діяльність з керівництва якістю відповідно до вимог ISO 9001 ISO 9004 та інших документів щодо</p>

	якості та технічному нагляді за сертифікованими системами є:	оцінювання системи якості 2. Стан виробництва з точки зору можливості забезпечення стабільної якості продукції, яка підлягає сертифікації 3. Якість продукції 4. Кількість продукції 5. Об'єкт досліджень
363.	Діяльність з керівництва якістю охоплює всі етапи від початкового визначення і до кінцевого задоволення вимог та потреб споживача, а саме:	1. Маркетинг, пошук та вивчення ринку 2. Матеріально-технічне постачання 3. Виробництво 4. Пакування та зберігання 5. Монтаж та експлуатацію
364.	При сертифікації системи якості перевірці підлягають такі її елементи:	1. Організаційна структура 2. Адміністративні та робочі процедури 3. Людські та матеріальні ресурси, обладнання 4. Документація 5. Кількість продукції
365.	Орган із сертифікації анулює сертифікат на систему якості у таких випадках:	1. Результати технічного нагляду за сертифікованою системою якості свідчить про її принципову невідповідність чинним вимогам 2. Виробник не може забезпечити відповідності системи якості новим вимогам нормативних документів 3. Виробник протягом тривалого часу не постачає виробів 4. Виробник не виконав фінансових зобов'язань перед органом із сертифікації системи якості 5. Офіційне прохання виробника
366.	Органами із сертифікації продукції (або систем якості) в системі УкрСЕПРО можуть бути акредитовані організації	1. Адміністративна і фінансова незалежність від розробників, виробників, постачальників і споживачів продукції 2. Наявність актуалізованого фонду

	та підприємства державної форми власності, які відповідають таким вимогам:	нормативних документів на продукцію та методи її випробувань 3. Наявність актуалізованого фонду нормативних документів із сертифікації, що діють у системі УкрСЕПРО 4. Повнота і актуальність документації, що регламентує діяльність органу із сертифікації 5. Досвід роботи із сертифікації продукції
367.	До основних видів документів, що регламентують діяльність органу із сертифікації, належать такі:	1. ДСТУ 2. Положення про орган із сертифікації 3. Настанови з якості 4. Посадові інструкції 5. Регламент порядку зберігання і використання інформації про замовників
368.	До офіційної акредитації в системі УкрСЕПРО Держспоживстандарт України як Національний орган із сертифікації може призначити органом із сертифікації певну організацію-заявника для її підготовки до акредитації, що включає:	1. Проведення організаційних заходів з метою формування оргструктури необхідної для виконання функцій органу із сертифікації 2. Розроблення організаційно-методичних документів 3. Набуття практичного досвіду роботи шляхом проведення сертифікації продукції (або систем якості) за разовими рішеннями Держспоживстандарту 4. Проведення навчання 5. Практичні заняття
369.	Акредитація органу із сертифікації складається з таких основних етапів робіт:	1. Проведення навчання 2. Практичні заняття 3. Подання заявки та експертиза документів 4. Перевірка органу із сертифікації 5. Оформлення, реєстрація та видача атестата акредитації

370.	Акт перевірки подається до Держспоживстандарту, який при позитивних висновках комісії здійснює:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Затвердження «Положення про орган із сертифікації» 2. Оформлення та підписання ліцензійної угоди між Держспоживстандартом і організацією-заявником 3. Оформлення та видачу організації-заявнику атестата акредитації в системі УкрСЕПРО 4. Реєстрацію органу із сертифікації в Реєстрі системи УкрСЕПРО 5. Метрологічні випробування
371.	При проведенні оцінювання діяльності органу із сертифікації використовують критерії, що характеризують його	<ol style="list-style-type: none"> 1. Знання 2. Логіку 3. Компетентність 4. Об'єктивність 5. Конфіденційність
372.	Серед критеріїв, що характеризують компетентність органу із сертифікації, враховують такі:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Рівень задоволених апеляцій замовників до органу із сертифікації 2. Кількість претензій до продукції виробників, яким видано сертифікати 3. Відсутність випадків залучення до робіт із сертифікації субпідрядників, які не мають документально оформленого підтвердження своєї компетенції 4. Компетентність 5. Обов'язковість
373.	Серед критеріїв, що характеризують об'єктивність органу із сертифікації, враховують такі:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Відсутність випадків необґрунтованих відмов від проведення сертифікації 2. Відсутність випадків порушення правил проведення сертифікації 3. Відсутність випадків необґрунтованого видання сертифікатів 4. Наявність стандартів 5. Відсутність кадрів
374.	Для атестації на експерта-	<ol style="list-style-type: none"> 1. Спеціальну освіту в тих галузях

	аудитора в системі УкрСЕПРО необхідно мати:	<p>знань, які відповідають напрямам діяльності органу із сертифікації в галузі його акредитації</p> <p>2. Практичний досвід не менше двох років роботи, пов'язаної із сертифікацією продукції (або систем якості) в галузі акредитації органу із сертифікації</p> <p>3. Стандарти</p> <p>4. Нормативні документи</p> <p>5. Відповідні документи</p>
375.	У галузі сертифікації продукції експерт-аудитор повинен володіти знаннями (з урахуванням зарубіжного досвіду) про:	<p>1. Властивості продукції, її конструкцію та технологію виготовлення</p> <p>2. Методи випробувань і вимірювань</p> <p>3. Обладнання для випробувань і вимірювань</p> <p>4. Оброблення і аналіз результатів випробувань і вимірювань</p> <p>5. Статистичні методи оцінювання якості і надійності продукції</p>
376.	У галузі атестації виробництва експерт-аудитор повинен володіти знаннями (з урахуванням зарубіжного досвіду) про:	<p>1. Організаційні принципи забезпечення якості продукції</p> <p>2. Технологію виробництва конкретного виду продукції</p> <p>3. Організацію вхідного контролю сировини, матеріалів</p> <p>4. Організацію робіт з метрологічного забезпечення виробництва</p> <p>5. Вимоги до вантажно-розвантажувальних, транспортних і складських робіт</p>
377.	У галузі сертифікації систем якості експерт-аудитор повинен володіти знаннями (з урахуванням зарубіжного досвіду) про:	<p>1. Стандарти та інші нормативні документи на системи якості</p> <p>2. Методи оцінювання якості продукції, включаючи розрахункові, статистичні, експертні методи</p> <p>3. Технологію виробництва продукції</p> <p>4. Підготовку технічного і</p>

		виробничого персоналу 5. Вимоги до вантажно-розвантажувальних, транспортних і складських робіт
378.	Для проведення атестації на експерта-аудитора зацікавлена організація подає до Держспоживстандарту заявку і такі документи:	1. Копії документів, що підтверджують освіту і спеціальну підготовку 2. Характеристику, яка дає якісну оцінку кандидата в експерти-аудитори 3. Довідку, яка підтверджує наявність практичного досвіду роботи, що відповідає галузі діяльності як експерта-аудитора 4. Медичну довідку 5. Документ, що підтверджує підвищення кваліфікації
379.	Атестація експертів-аудиторів проводиться в два етапи:	1. Навчання 2. Практика 3. Робота 4. Перевірка та оцінювання теоретичних знань 5. Стажування в певному напрямі діяльності для оцінювання практичних навичок і відповідності вимогам до експертів-аудиторів
380.	На міжнародному, регіональному і національному рівнях питання акредитації випробувальних лабораторій регламентуються	1. ДСТУ 2001-9 2. Рядом документів ISO/IEC (Настанови ISO/IEC 25, 51, 54, 55, 58) 3. Європейськими стандартами EN серії 45000 (EN 45001, EN 45002, EN 45003) 4. КНД 50-004-93 «Система сертифікації УкрСЕПРО. Вимоги до випробувальних лабораторій і порядок їх акредитації» 5. ISO 2009, ISO 2010
381.	До основних вимог, що регламентовані в системі	1. Технічна компетентність персоналу, що характеризується як

	<p>УкрСЕПРО, відносяться такі:</p>	<p>теоретичною підготовкою, так і практичним досвідом роботи; 2. Наявність у випробувальних лабораторіях системи якості проведення випробувань 3. Можливість правильної ідентифікації випробувальної продукції і наявність умов для її утримання в процесі випробування в нормативних умовах 4. Наявність відпрацьованої системи реєстрації і документування випробувань та зберігання документів 5. Обов'язковість дотримання стандартів</p>
<p>382.</p>	<p>Процес акредитування випробувальних лабораторій органом з акредитації в системі УкрСЕПРО здійснюється згідно КНД, що встановлює загальні вимоги і правила функціонування системи акредитації випробувальних лабораторій. Він складається з таких етапів:</p>	<p>1. Збір інформації про лабораторію, яка подала заявку, необхідну для її оцінювання 2. Проведення оцінювання на місці спеціально призначеними для цього експертами-аудиторами 3. Аналіз отриманих відомостей про лабораторію і прийняття рішення про її акредитацію, умови і межі акредитування чи про відмову в акредитуванні 4. Проектування 5. Впровадження</p>
<p>383.</p>	<p>До характерних особливостей процесу акредитування відносяться такі:</p>	<p>1. Допускається делегування органом з акредитації своїх повноважень іншому компетентному органу 2. Обов'язковою умовою передавання всіх чи частини повноважень є згода випробувальних лабораторій, що перевіряється, а також відповідальність за акредитування, яке при делегуванні повноважень</p>

		<p>зберігається за органом з акредитації</p> <p>3. Межі акредитування повинні бути встановлені так, щоб різне тлумачення було неможливим</p> <p>4. Після акредитування через певний проміжок часу проводиться перевірка відповідності лабораторії визначеним вимогам</p> <p>5. Рішення про дострокове припинення повноважень акредитованої лабораторії чи їх скорочення приймаються лише після повідомлення лабораторії та аналізу її заперечень з цього приводу</p>
384.	Правила застосування національного знака відповідності	<p>1. Національний знак відповідності застосовується для інформування споживачів та контролюючих органів щодо відповідності позначеної ним продукції вимогам технічних регламентів з підтвердження відповідності, які поширюються на неї</p> <p>2. Національний знак відповідності наноситься тільки на ті види продукції, опис яких міститься в технічних регламентах з підтвердження відповідності. Нанесення знака відповідності є обов'язковим</p> <p>3. Поряд із Національним знаком відповідності наноситься ідентифікаційний номер уповноваженого органу із сертифікації, що міститься в державному реєстрі цих органів</p> <p>4. Національний знак відповідності наноситься на продукцію безпосередньо її виробниками (постачальниками)</p>

		5. Виробник (постачальник) продукції має право використовувати зображення Національного знака відповідності в рекламі своєї продукції
--	--	---

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Державна система стандартизації.— К. : Держстандарт України, 1994. – 75 с.
2. Жемела Г. П. Технологія зберігання і переробки продукції рослинництва : підручник / Г. П. Жемела, В. І. Шемавньов, О. М. Олексюк. – Полтава : TERRA, 2003. – 420 с.
3. Зберігання і переробка продукції рослинництва : навч. посібник / [Г. І. Подпряттов, Л. Ф. Скалецька, А. М. Сеньков, В. С. Хилевич]. – К. : Мета, 2002. – 495 с.
4. Кангіна І. Б. Довідник по якості плодів і ягід / І. Б. Кангіна, Є. В. Михайлова, Ф. С. Каленич. – К. : Урожай, 1992. – 224 с.
5. Мерко І. Т. Наукові основи і технологія переробки зерна: Підручник для студентів вищих навчальних закладів / І. Т. Мерко, В. О. Моргун. – Одеса : Друк, 2001. – 348 с.
6. Подпряттов Г. І. Технологія обробки, переробки зерна та виготовлення хлібопекарської продукції / Г. І. Подпряттов. – К. : НАУ, 2000. – 247 с.
7. Подпряттов Г. І. Технологія зберігання і переробки продукції рослинництва : практикум / Г. І. Подпряттов, Л. Ф. Скалецька, А. М. Сеньков. – К. : Вища освіта, 2004. – 272 с.
8. Подпряттов Г. І. Технологія виробництва борошна, крупи та олії / Г. І. Подпряттов, Л. Ф. Скалецька. – К. : НАУ, 2000. – 147 с.
9. Саранча Г. А. Метрологія, відповідність, акредитація та управління якістю : підручник / Г. А. Саранча. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 672 с.

10. Стандарти України : покажчик у двох томах. – Львів : Леонорм, 2003. – Т. – 1.
11. Технологія зберігання і переробки сільськогосподарської продукції / [А. Я. Маньківський, Л. Ф. Скалецька, Г. І. Подпрятков та ін.]. – К. : ВКП «Аспект», 1999. – 207 с.
12. Технохімічний контроль продукції рослинництва / [Н. Т. Савчук, Г. І. Подпрятков, Л. Ф. Скалецька, П. І. Нинько, С. М. Гунько та ін.]. – К.: Арістей, 2005. – 256 с.
13. Хилевич В. С. Стандартизация и контроль качества сельскохозяйственной продукции : практикум / В. С. Хилевич, Л. Ф. Скалецкая. – К. : Вища школа, 1990. – 169 с.
14. Чижикова Т. В. Стандартизация, сертификация и управление качеством / Т. В. Чижикова. – К. : Вища школа, 2003. – 369 с.
15. Шаповал М. І. Основи стандартизації, управління якістю і сертифікації : підручник. – 3-є вид., перероб. і доп. / М. І. Шаповал. – К. : Європ. ун-т фінансів, інформ. систем, менеджм. і бізнесу, 2000. – 174 с.
16. Широков Е. П. Хранение и переработка продукции растениеводства с основами стандартизации и сертификации / Е. П. Широков, В. Н. Полегаева. – М. : Колос, 1999. – 319 с.

Навчально-методичне видання

СТАНДАРТИЗАЦІЯ, УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ І СЕРТИФІКАЦІЯ
ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

Збірник тестових завдань для підсумкового контролю знань студентів
агрономічного факультету спеціальності 8.09010101 «Агрономія»
ОКР «Магістр»

Укладачі: **Дудяк Іван Дмитрович;**
Нікончук Наталія Володимирівна

Формат 60x84 1/16. Ум. друк. арк. 5,75

Тираж ___ прим. Зам. № _____

Надруковано у видавничому відділі
Миколаївського державного аграрного університету
54029, м. Миколаїв, вул. Паризької комуни, 9

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1155 від 17.12.2002р.